

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 58

27 aprilie 2015

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2015/C 138/01 Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* 1

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2015/C 138/02 Cauza C-463/12: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 5 martie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Østre Landsret – Danemarca) – Copydan Båndkopi/Nokia Danmark A/S [Trimitere preliminară — Drept de autor și drepturi conexe — Directiva 2001/29/CE — Articolul 5 alineatul (2) litera (b) și articolul 6 — Dreptul de reproducere — Excepție — Copii pentru uz personal — Reproduse efectuate cu ajutorul unor carduri de memorie de telefoane mobile — Compensație echitabilă — Redevență pe suporturi — Egalitate de tratament — Rambursarea redevenței — Prejudiciu minim]. 2

2015/C 138/03 Cauzele conexe C-93/13 P și C-123/13 P: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 5 martie 2015 – Comisia Europeană/Versalis SpA, fostă Polimeri Europa SpA, Eni SpA (Recurs — Concurență — Înțelegeri — Piața cauciucului cloropren — Succesiune de entități de producție — Imputabilitatea comportamentului ilicit — Amenzi — Încălcări repetate — Competență de fond) 4

2015/C 138/04	Cauza C-143/13: Hotărârea Curții (Camera a noua) din 26 februarie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunalul Specializat Cluj – România) – Bogdan Matei, Ioana Ofelia Matei/SC Volksbank România SA [Directiva 93/13/CEE — Clauze abuzive în contractele încheiate între un vânzător sau furnizor și un consumator — Articolul 4 alineatul (2) — Aprecierea caracterului abuziv al clauzelor contractuale — Excluderea clauzelor referitoare la obiectul principal al contractului sau la caracterul adecvat al prețului sau remunerației, în măsura în care aceste clauze sunt exprimate în mod clar și inteligibil — Clauze care conțin un „comision de risc” perceput de creditor și care îl autorizează pe acesta, în anumite condiții, să modifice în mod unilateral rata dobânzii]	4
2015/C 138/05	Cauzele conexe C-144/13, C-154/13 și C-160/13: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 26 februarie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Hoge Raad der Nederlanden – Țările de Jos) – VDP Dental Laboratory NV/Staatssecretaris van Financiën (C-144/13), Staatssecretaris van Financiën/X BV (C-154/13), Nobel Biocare Nederland BV (C-160/13) (Trimitere preliminară — Taxa pe valoarea adăugată — Deduceri — Scutiri — Livrări de proteze dentare).	5
2015/C 138/06	Cauza C-343/13: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 5 martie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal do Trabalho de Leiria – Portugalia) – Modelo Continente Hipermercados SA/Autoridade Para As Condições de Trabalho – Centro Local do Lis (ACT) (Trimitere preliminară — Regimul fuziunilor societăților pe acțiuni — Directiva 78/855/CEE — Fuziune prin absorbție — Articolul 19 — Efecte — Transferul tuturor activelor și pasivelor societății absorbite către societatea absorbantă — Încălcare săvârșită de societatea absorbită înainte de fuziune — Constatarea încălcării prin decizie administrativă ulterior acestei fuziuni — Drept național — Transferul răspunderii convenționale a societății absorbite — Admisibilitate)	6
2015/C 138/07	Cauza C-359/13: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 26 februarie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Centrale Raad van Beroep – Țările de Jos) – B. Martens/Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap (Trimitere preliminară — Libera circulație a persoanelor — Articolele 20 TFUE și 21 TFUE — Resortisant al unui stat membru — Reședință într-un alt stat membru — Studii efectuate într-o țară sau pe un teritoriu de peste mări — Menținerea acordării finanțării pentru studii superioare — Condiția reședinței „timp de trei ani din șase ani” — Restricție — Justificare)	6
2015/C 138/08	Cauza C-472/13: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 26 februarie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Bayerisches Verwaltungsgericht München – Germania) – Andre Lawrence Shepherd/Bundesrepublik Deutschland [Trimitere preliminară — Spațiul de libertate, securitate și justiție — Azil — Directiva 2004/83/CE — Articolul 9 alineatul (2) literele (b), (c) și (e) — Standardele minime referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de statutul de refugiat — Condițiile pentru a fi considerat refugiat — Acte de persecuție — Sancționarea penală a unui militar din Statele Unite care a refuzat efectuarea serviciului militar în Irak].	7
2015/C 138/09	Cauza C-479/13: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 5 martie 2015 – Comisia Europeană/Republica Franceză (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Fiscalitate — TVA — Aplicarea unei cote reduse — Furnizare de cărți digitale sau electronice)	8
2015/C 138/10	Cauza C-502/13: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 5 martie 2015 – Comisia Europeană/Marele Ducat al Luxemburgului (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Fiscalitate — TVA — Aplicarea unei cote reduse — Furnizare de cărți digitale sau electronice)	9

2015/C 138/11	Cauze conexe C-503/13 și C-504/13: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 5 martie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesgerichtshof – Germania) – Boston Scientific Medizintechnik GmbH/AOK Sachsen-Anhalt (C-503/13), Betriebskrankenkasse RWE (C-504/13) [Trimitere preliminară — Protecția consumatorilor — Răspunderea pentru produsele cu defect — Directiva 85/374/CEE — Articolul 1, articolul 6 alineatul (1) și articolul 9 primul paragraf litera (a) — Stimulator cardiac și defibrilator automat implantabil — Risc de deteriorare a produsului — Leziune corporală — Înlăturarea produsului presupus cu defecte și înlocuirea cu un alt produs — Rambursarea costurilor intervenției]	9
2015/C 138/12	Cauza C-512/13: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 24 februarie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Hoge Raad der Nederlanden – Țările de Jos) – C.G. Sopora/Staatssecretaris van Financiën (Trimitere preliminară — Libera circulație a lucrătorilor — Articolul 45 TFUE — Egalitate de tratament între lucrători nerezidenți — Avantaj fiscal care constă în scutirea unor indemnizații plătite de angajator — Avantaj acordat în mod forfetar — Lucrători originari din alt stat membru decât statul locului de muncă — Condiție de reședință la o anumită distanță de frontiera statului membru al locului de muncă).	10
2015/C 138/13	Cauza C-515/13: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 26 februarie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Østre Landsret – Danemarca) – Ingeniørforeningen i Danmark, acționând în numele lui Poul Landin/Tekniq, acționând în numele societății ENCO A/S – VVS [Trimitere preliminară — Politica socială — Directiva 2000/78/CE — Egalitatea de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă — Articolul 2 alineatul (1) și alineatul (2) litera (a) — Articolul 6 alineatul (1) — Tratamente diferențiate pe motive de vârstă — Reglementare națională care prevede neplata unei indemnizații de concediere lucrătorilor care la data încetării raporturilor de muncă pot beneficia de pensie pentru limită de vârstă în cadrul sistemului general de pensii]	11
2015/C 138/14	Cauza C-534/13: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 4 martie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Consiglio di Stato – Italia) – Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero della Salute, Ispra – Istituto Superiore per la Protezione e la Ricerca Ambientale/Fipa Group srl, Tws Automation srl, Ivan srl [Trimitere preliminară — Articolul 191 alineatul (2) TFUE — Directiva 2004/35/CE — Răspunderea pentru mediul înconjurător — Reglementare națională care nu prevede posibilitatea ca administrația să impună proprietarilor terenurilor poluate care nu au contribuit la această poluare executarea unor măsuri de prevenire și de reparare și care prevede doar obligația de rambursare a costurilor aferente intervențiilor efectuate de administrație — Compatibilitate cu principiile „poluatorul plătește”, precauției, acțiunii preventive și remedierii, cu prioritate la sursă, a daunelor provocate mediului]	12
2015/C 138/15	Cauza C-547/13: Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 4 martie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Administratīvā rajona tiesa – Letonia) – SIA „Oliver Medical”/Valsts ieņēmumu dienests [Trimitere preliminară — Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 — Tariful vamal comun — Clasificare tarifară — Nomenclatura combinată — Pozițiile 8543, 9018 și 9019 — Aparate cu laser și cu ultrasunete, precum și piese de schimb și accesorii pentru acestea]	12
2015/C 138/16	Cauza C-553/13: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 5 martie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Tallinna Ringkonnakohus – Estonia) – Tallinna Ettevõtlusamet/Statoil Fuel & Retail Eesti AS [Trimitere preliminară — Impozite indirecte — Accize — Directiva 2008/118/CE — Articolul 1 alineatul (2) — Combustibil lichid accizabil — Taxă pe vânzările cu amănuntul — Noțiunea „scop specific” — Afectare prestabilită — Organizarea transportului în comun pe teritoriul unui oraș]	13
2015/C 138/17	Cauza C-559/13: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 24 februarie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesfinanzhof – Germania) – Finanzamt Dortmund-Unna/Josef Grünwald (Trimitere preliminară — Libera circulație a capitalurilor — Fiscalitate directă — Impozit pe venit — Deductibilitatea rentelor de întreținere plătite în contrapartida unei succesiuni anticipate — Excludere pentru nerezidenți)	14

2015/C 138/18	Cauza C-564/13 P: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 26 februarie 2015 – Planet AE Anonymi Etaireia Parochis Symvouleftikon Ypiresion/Comisia Europeană (Recurs — Articolul 340 primul paragraf TFUE — Răspunderea contractuală a Uniunii — Articolul 272 TFUE — Clauză compromisorie — Al șaselea program-cadru pentru acțiuni de cercetare, de dezvoltare tehnologică și demonstrative — Contrate privind proiectele Ontogov, FIT și RACWeb — Costuri eligibile și sume plătite de Comisie — Acțiune în constatare — Lipsa unui interes născut și actual de a exercita acțiunea)	15
2015/C 138/19	Cauza C-585/13 P: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 5 martie 2015 – Europäisch-Iranische Handelsbank AG/Consiliul Uniunii Europene, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, Comisia Europeană (Recurs — Măsuri restrictive luate împotriva Republicii Islamice Iran în scopul împiedicării proliferării nucleare — Înghețarea fondurilor — Reștrângerea transferurilor de fonduri — Asistență acordată unor entități desemnate pentru a se sustrage unor măsuri restrictive sau pentru a le încălca).	15
2015/C 138/20	Cauza C-623/13: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 26 februarie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Conseil d'État – Franța) – Ministre de l'Économie et des Finances/Gérard de Ruyter [Trimitere preliminară — Securitate socială — Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 — Articolul 4 — Domeniu de aplicare material — Contribuții aferente veniturilor din patrimoniu — Contribuție socială generalizată — Contribuție pentru rambursarea datoriei sociale — Contribuție socială — Contribuție suplimentară la contribuția socială — Participare la finanțarea sistemelor obligatorii de securitate socială — Legătură directă și suficient de relevantă cu anumite ramuri ale securității sociale].	16
2015/C 138/21	Cauza C-667/13: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 5 martie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal do Comércio de Lisboa – Portugalia) – Estado português/Banco Privado Português SA, în lichidare, Massa Insolvente do Banco Privado Português SA, în lichidare [Trimitere preliminară — Ajutoare de stat — Garanție de stat aferentă unui împrumut — Decizia 2011/346/UE — Întrebări privind validitatea — Admisibilitate — Articolul 107 alineatul (1) TFUE — Motivare — Afectarea schimburilor comerciale dintre statele membre — Articolul 107 alineatul (3) litera (b) TFUE — Perturbări grave ale economiei unui stat membru]	17
2015/C 138/22	Cauza C-691/13: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 26 februarie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Conseil d'État – Franța) – Les Laboratoires Servier SA/Ministre des affaires sociales et de la santé, Ministre de l'Économie et des Finances [Trimitere preliminară — Medicamente de uz uman — Directiva 89/105/CEE — Articolul 6 alineatul (2) — Stabilirea unei liste de medicamente rambursate de casele de asigurări de sănătate — Modificarea condițiilor de rambursare a unui medicament cu ocazia reînnoirii includerii sale pe o asemenea listă — Obligația de motivare]	17
2015/C 138/23	Cauza C-6/14: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 26 februarie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Oberster Gerichtshof – Austria) – Wucher Helicopter GmbH, Euro-Aviation Versicherungs AG/Fridolin Santer [Trimitere preliminară — Regulamentul (CE) nr. 785/2004 — Operatori de transport aerian și operatori de aeronave — Asigurări — Cerințe — Noțiunile „pasager” și „membru al echipajului” — Elicopter — Transportul unui expert în materia declanșării de avalanșe cu ajutorul explozibilului — Prejudiciu suferit în timpul unui zbor de lucru — Despăgubire]	18
2015/C 138/24	Cauza C-41/14: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 26 februarie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour de cassation – Franța) – Christie's France SNC/Syndicat national des antiquaires (Trimitere preliminară — Directiva 2001/84/CE — Articolul 1 — Proprietate intelectuală — Vânzare la licitație a unor opere de artă originale — Drept de suită în beneficiul autorului unei opere de artă originale — Debitorul redevenței în temeiul dreptului de suită — Cumpărător sau vânzător — Derogare convențională)	19

2015/C 138/25	Cauza C-43/14: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 26 februarie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Nejvyšší správní soud – Republica Cehă) – ŠKO–ENERGO s. r. o./Odvolací finanční ředitelství (Trimitere preliminară — Protecția stratului de ozon — Sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în Uniunea Europeană — Metodă de alocare a cotelor — Alocare a cotelor cu titlu gratuit — Supunerea unei astfel de alocări unui impozit pe donații).	19
2015/C 138/26	Cauza C-104/14: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 26 februarie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Corte suprema di cassazione – Italia) – Ministero delle Politiche agricole, alimentari e forestali/Federazione Italiana Consorzi Agrari Soc. coop. arl – Federconsorzi, în concordat preventiv, Liquidazione giudiziale dei beni ceduti ai creditori della Federazione Italiana Consorzi Agrari Soc. coop. arl – Federconsorzi (Trimitere preliminară — Articolul 288 al treilea paragraf TFUE — Combaterea întârzierii efectuării plăților în cazul tranzacțiilor comerciale — Directiva 2000/35/CE — Articolele 2, 3 și 6 — Directiva 2011/7/UE — Articolele 2, 7 și 12 — Legislație a unui stat membru care poate modifica, în defavoarea unui creditor al statului, dobânzile unei creanțe anterioare acestor directive). . .	20
2015/C 138/27	Cauza C-175/14: Hotărârea Curții (Camera șasea) din 5 martie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Verwaltungsgerichtshof – Austria) – Ralph Prankl (Trimitere preliminară — Fiscalitate — Directiva 92/12/CEE — Regimul general al produselor supuse accizelor — Impozitarea mărfurilor de contrabandă — Mărfuri puse în consum într-un stat membru și transportate către un alt stat membru — Stabilirea statului membru competent — Dreptul statului de tranzit de a impozita mărfurile menționate)	21
2015/C 138/28	Cauza C-178/14: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 5 martie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Finanzgericht Düsseldorf – Germania) – Vario Tek GmbH/Hauptzollamt Düsseldorf (Trimitere preliminară — Uniunea vamală și Tariful vamal comun — Nomenclatura combinată — Clasificarea tarifară — Poziția 8525 80 — Camere de televiziune, aparate de fotografiat digitale și camere video — Subpozițiile 8525 80 91 și 8525 80 99 — Camere video integrate în ochelari de sport — Funcția „mărire/micșorare optică” — Înregistrarea de fișiere provenind din surse externe). . .	21
2015/C 138/29	Cauza C-220/14 P: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 5 martie 2015 – Ahmed Abdelaziz Ezz și alții/Consiliul Uniunii Europene, Comisia Europeană (Recurs — Măsuri restrictive adoptate împotriva anumitor persoane având în vedere situația din Egipt — Înghețarea fondurilor unor persoane care fac obiectul unor proceduri judiciare în legătură cu însușirea ilegală a unor fonduri de stat — Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva corupției)	22
2015/C 138/30	Cauza C-221/14 P: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 26 februarie 2015 – H/Curtea de Justiție a Uniunii Europene [Recurs — Regimul financiar al membrilor Curții de Justiție a Uniunii Europene — Fost membru al Tribunalului Funcției Publice — Cerere de afiliere la sistemul comun de asigurări de sănătate (RCAM) — Decizie — Refuz — Căi de atac — Tardivitate — Inadmisibilitate]	23
2015/C 138/31	Cauza C-238/14: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 26 februarie 2015 – Comisia Europeană/Marele Ducat al Luxemburgului (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Politica socială — Directiva 1999/70/CE — Acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP — Lucrători temporari din domeniul spectacolului — Contracte de muncă pe durată determinată succesive — Clauza 5 punctul 1 — Măsuri de prevenire a recurgerii abuzive la contractele pe durată determinată succesive — Noțiunea „motive obiective” care justifică astfel de contracte).	23

2015/C 138/32	Avizul 1/15: Cerere de aviz prezentată de Parlamentul European în temeiul articolului 218 alineatul (11) TFUE	24
2015/C 138/33	Cauza C-451/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Rayonen sad Sofia (Bulgaria) la 26 septembrie 2014 – Romyana Asenova Petrus/Bulgaria	24
2015/C 138/34	Cauza C-512/14 P: Recurs introdus la 14 noiembrie 2014 de Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) din 3 septembrie 2014 în cauza T-686/13, Unibail/OAPI	24
2015/C 138/35	Cauza C-513/14 P: Recurs introdus la 14 noiembrie 2014 de Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) din 3 septembrie 2014 în cauza T-687/13, Unibail/OAPI	25
2015/C 138/36	Cauza C-595/14: Acțiune introdusă la 19 decembrie 2014 – Parlamentul European/Consiliul Uniunii Europene	26
2015/C 138/37	Cauza C-11/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Nejvyšší správní soud (Republica Cehia) la 13 ianuarie 2015 – Odvolací finanční ředitelství/Český rozhlas	26
2015/C 138/38	Cauza C-24/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Finanzgericht München (Germania) la 21 ianuarie 2015 – Josef Plöckl/Finanzamt Schrobenhausen	27
2015/C 138/39	Cauza C-27/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione siciliana (Italia) la 22 ianuarie 2015 – Pippo Pizzo/CRGT	27
2015/C 138/40	Cauza C-28/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Țările de Jos) la 23 ianuarie 2015 – Koninklijke KPN NV și alții/Autoriteit Consument en Markt (ACM)	28
2015/C 138/41	Cauza C-30/15 P: Recurs introdus la 27 ianuarie 2015 de Simba Toys GmbH & Co. KG împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 25 noiembrie 2014 în cauza T-450/09, Simba Toys GmbH & Co. KG/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale).	29
2015/C 138/42	Cauza C-37/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Commissione Tributaria Provinciale di Cagliari (Italia) la 29 ianuarie 2015 – Giacomo Bolasco di Gianni Bolasco S.a.s./Comune di Monastir, Equitalia Centro SpA.	31
2015/C 138/43	Cauza C-41/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de High Court of Ireland (Irlanda) la 2 februarie 2015 – Gerard Dowling, Pdraig McManus, Piotr Skoczylas, Scotchstone Capital Fund Limited/Minister for Finance	31
2015/C 138/44	Cauza C-48/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de cour d’appel de Bruxelles (Belgia) la 6 februarie 2015 – État belge – SPF Finances/ING International SA, succesoare în drepturi și obligații a ING Dynamic SA	32
2015/C 138/45	Cauza C-50/15 P: Recurs introdus la 6 februarie 2015 de Kurt Hesse împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi) din 27 noiembrie 2014 în cauza T-173/11, Kurt Hesse și Lutter & Partner GmbH/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale).	33

2015/C 138/46	Cauza C-57/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Hof van beroep te Antwerpen (Belgia) la 9 februarie 2015 – United Video Properties Inc./Telenet NV	34
2015/C 138/47	Cauza C-59/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Commissione Tributaria Provinciale di Catanzaro (Italia) la 9 februarie 2015 – Esse Di Emme Costruzioni Srl/Tribunale Amministrativo Regionale della Calabria, Ministero della Giustizia, Ministero dell'Economia e delle Finanze	35
2015/C 138/48	Cauza C-60/15 P: Recurs introdus la 11 februarie 2015 de Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 11 decembrie 2014 în cauza T-476/12, Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH/Comisia Europeană.	35
2015/C 138/49	Cauza C-63/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Rechtbank Den Haag, sediul din 's-Hertogenbosch (Țările de Jos) la 12 februarie 2015 – Mehrdad Ghezlbash/Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie	36
2015/C 138/50	Cauza C-64/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesfinanzhof (Germania) la 12 februarie 2015 – BP Europa SE/Hauptzollamt Hamburg-Stadt	37
2015/C 138/51	Cauza C-65/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale di Bari (Italia) la 12 februarie 2015 – Procedură penală împotriva Vito Santoro.	38
2015/C 138/52	Cauza C-66/15: Acțiune introdusă la 12 februarie 2015 – Comisia Europeană/Republica Elenă	38
2015/C 138/53	Cauza C-69/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Fővárosi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Republica Ungară) la 16 februarie 2015 – Nutrivet D.O.O.E.L./Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség.	39
2015/C 138/54	Cauza C-75/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Markkinaoikeus (Finlanda) la 19 februarie 2015 – Viiniverla Oy/Sosiaali- ja terveystieteiden tutkimuskeskus	40
2015/C 138/55	Cauza C-77/15 P: Recurs introdus la 19 februarie 2015 de Curtea de Justiție a Uniunii Europene împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a treia) din 9 ianuarie 2015 în cauza T-409/14, Marcuccio/Uniunea Europeană și Curtea de Justiție a Uniunii Europene	41
2015/C 138/56	Cauza C-81/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Symvoulia tis Epikrateias (Republica Elenă) la 20 februarie 2015 – Kapnoviomichania Karelia AE/Ypourgos Oikonomikon (Ministrul de finanțe)	42
2015/C 138/57	Cauza C-95/15 P: Recurs introdus la 24 februarie 2015 de H & R ChemPharm GmbH împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) din 12 decembrie 2014 în cauza T-551/08, H & R ChemPharm GmbH/Comisia Europeană.	43
2015/C 138/58	Cauza C-101/15 P: Recurs introdus la 27 februarie 2015 de Pilkington Group Ltd, Pilkington Automotive Ltd, Pilkington Automotive Deutschland GmbH, Pilkington Holding GmbH, Pilkington Italia SpA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 17 decembrie 2014 în cauza T-72/09, Pilkington Group Limited și alții/Comisia	45

Tribunalul

2015/C 138/59	Cauzele conexe T-249/12 și T-269/12: Hotărârea Tribunalului din 12 martie 2015 – Vestel Iberia și Makro autoservicio mayorista/Comisia [„Acțiune în anulare — Uniune vamală — Înscrisuri a posteriori în evidența contabilă și remitere a taxelor la import — Aparate receptoare de televiziune în culori, provenind din Turcia — Cerere de remitere a taxelor vamale prezentată de doi importatori — Trimitere a Comisiei, adresată autorităților naționale, la o decizie privind un alt importator — Articolul 871 alineatele (2) și (6) și articolul 905 alineatele (2) și (6) din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 — Lipsa afectării directe — Inadmisibilitate”].	46
2015/C 138/60	Cauza T-377/13: Hotărârea Tribunalului din 9 martie 2015 – ultra air/OAPI – Donaldson Filtration Deutschland (ultra.air ultrafilter) [„Marcă comunitară — Procedură de declarare a nulității — Marca comunitară verbală ultra.air ultrafilter — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Articolul 52 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009”].	46
2015/C 138/61	Cauza T-513/13: Hotărârea Tribunalului din 6 martie 2015 – Braun Melsungen/OAPI (SafeSet) [„Marcă comunitară — Cererea de înregistrare a mărcii comunitare verbale SafeSet — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Obligația de motivare — Articolul 75 prima teză din Regulamentul nr. 207/2009 — Examinarea din oficiu a faptelor — Articolul 76 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009”].	47
2015/C 138/62	Cauza T-257/14: Hotărârea Tribunalului din 6 martie 2015 – Novomatic/OAPI – Berentzen Mally Marketing plus Services (BLACK JACK TM) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative BLACK JACK TM — Mărcile comunitare verbale și figurative anterioare BLACK TRACK — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”].	48
2015/C 138/63	Cauza T-392/12: Ordonanța Tribunalului din 26 februarie 2015 – Lavazza/OAPI – Commercialunione prima (LAVAZZA A MODO MIO) („Marcă comunitară — Opoziție — Retragera opoziției — Nepronunțare asupra fondului”)	48
2015/C 138/64	Cauza T-251/13: Ordonanța Tribunalului din 3 martie 2015 – Gemeente Nijmegen/Comisia („Acțiune în anulare — Ajutoare de stat — Ajutor acordat de o municipalitate olandeză în favoarea unui club de fotbal profesionist — Decizie de deschidere a procedurii oficiale de investigare prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE — Măsură de ajutor pusă în aplicare în întregime la data deciziei — Admisibilitate — Act atacabil”)	49
2015/C 138/65	Cauza T-431/13: Ordonanța Tribunalului din 26 februarie 2015 – Métropole Gestion/OAPI – Metropol (METROPOL) („Marcă comunitară — Marca verbală METROPOL — Cerere de declarare a nulității — Lipsă a unei cereri de reînnoire a înregistrării mărcii — Radierea mărcii la expirarea înregistrării — Nepronunțare asupra fondului”)	49
2015/C 138/66	Cauza T-473/13: Ordonanța Tribunalului din 24 februarie 2015 – G-Star Raw/OAPI – PepsiCo (PEPSI RAW) („Marcă comunitară — Opoziție — Retragera cererii de înregistrare a mărcii contestate — Nepronunțare asupra fondului”)	50

2015/C 138/67	Cauza T-233/14: Ordonanța Tribunalului din 5 martie 2015 – Intesa Sanpaolo/OAPI (NEXTCARD) („Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale NEXTCARD — Refuzul parțial al înregistrării de către examinator — Obligația de motivare — Acțiune vădit nefondată”)	51
2015/C 138/68	Cauza T-833/14: Acțiune introdusă la 23 decembrie 2014 – Søndagsavisen/Comisia	51
2015/C 138/69	Cauza T-834/14: Acțiune introdusă la 23 decembrie 2014 – Forbruger-Kontakt/Comisia	52
2015/C 138/70	Cauza T-52/15: Acțiune introdusă la 4 februarie 2015 – Sharif University of Technology/Consiliul. . .	52
2015/C 138/71	Cauza T-59/15: Acțiune introdusă la 4 februarie 2015 – Amitié/EACEA	53
2015/C 138/72	Cauza T-65/15: Acțiune introdusă la 6 februarie 2015 – TALANTON/Comisia	55
2015/C 138/73	Cauza T-68/15: Acțiune introdusă la 12 februarie 2015 – Scandlines Øresund și alții/Comisia.	56
2015/C 138/74	Cauza T-72/15: Acțiune introdusă la 6 februarie 2015 – Hippler/Comisia	57
2015/C 138/75	Cauza T-86/15: Acțiune introdusă la 20 februarie 2015 – Aston Martin Lagonda/OAPI (Reprezentarea unui calandru poziționat în partea din față a unui autovehicul)	58
2015/C 138/76	Cauza T-87/15: Acțiune introdusă la 20 februarie 2015 – Aston Martin Lagonda/OAPI (Reprezentarea unui calandru poziționat în partea din față a unui autovehicul)	59
2015/C 138/77	Cauza T-88/15: Acțiune introdusă la 20 februarie 2015 – Aston Martin Lagonda/OAPI (Reprezentarea unui calandru)	59
2015/C 138/78	Cauza T-98/15: Acțiune introdusă la 25 februarie 2015 – Tubes Radiatori/OAPI – Antrax It (Radiatoare de încălzire).	60
2015/C 138/79	Cauza T-101/15: Acțiune introdusă la 26 februarie 2015 – Red Bull/OAPI – Optimum Mark (Reprezentarea unei mărci compuse din culorile albastru și argintiu)	61
2015/C 138/80	Cauza T-102/15: Acțiune introdusă la 26 februarie 2015 – Red Bull/OAPI – Optimum Mark (Reprezentarea unei mărci compuse din culorile albastru și argintiu)	61
2015/C 138/81	Cauza T-103/15: Acțiune introdusă la 27 februarie 2015 – Flabeg Deutschland/Comisia	62
2015/C 138/82	Cauza T-108/15: Acțiune introdusă la 27 februarie 2015 – Bundesverband Glasindustrie și alții/Comisia	63
2015/C 138/83	Cauza T-109/15: Acțiune introdusă la 2 martie 2015 – Saint Gobain Isover G+H/Comisia	64
2015/C 138/84	Cauza T-110/15: Acțiune introdusă la 2 martie 2015 – International Management Group/Comisia. . .	65
2015/C 138/85	Cauza T-120/15: Acțiune introdusă la 6 martie 2015 – Proforec/Comisia	66
2015/C 138/86	Cauza T-639/13: Ordonanța Tribunalului din 2 martie 2015 – Watch TV/Consiliul.	67
2015/C 138/87	Cauza T-459/14: Ordonanța Tribunalului din 4 martie 2015 – Messi Cuccittini/OAPI – Pires Freitas Campos (LEO)	67

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*
(2015/C 138/01)

Ultima publicație

JO C 127, 20.4.2015

Publicații anterioare

JO C 118, 13.4.2015

JO C 107, 30.3.2015

JO C 96, 23.3.2015

JO C 89, 16.3.2015

JO C 81, 9.3.2015

JO C 73, 2.3.2015

Aceste texte sunt disponibile pe
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 5 martie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Østre Landsret – Danemarca) – Copydan Båndkopi/Nokia Danmark A/S

(Cauza C-463/12) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Drept de autor și drepturi conexe — Directiva 2001/29/CE — Articolul 5 alineatul (2) litera (b) și articolul 6 — Dreptul de reproducere — Excepție — Copii pentru uz personal — Reproduceri efectuate cu ajutorul unor carduri de memorie de telefoane mobile — Compensație echitabilă — Redevență pe suporturi — Egalitate de tratament — Rambursarea redevenței — Prejudiciu minim]

(2015/C 138/02)

Limba de procedură: daneza

Instanța de trimitere

Østre Landsret

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Copydan Båndkopi

Pârâtă: Nokia Danmark A/S

Dispozitivul

- 1) Articolul 5 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională nu se opune unei reglementări naționale care prevede o compensație echitabilă pentru suporturi plurifuncționale cum sunt cardurile de memorie pentru telefoane mobile, indiferent dacă aceste suporturi au sau nu au ca funcție principală realizarea de copii pentru uz personal, cu condiția ca una dintre funcțiile respectivelor suporturi, fie ea și secundară, să permită deținătorilor lor să le utilizeze în acest scop. Caracterul principal sau secundar al funcției menționate și importanța capacității de copiere a suportului pot influența însă cuantumul compensației echitabile datorate. În măsura în care prejudiciul cauzat titularilor de drepturi ar fi considerat minim, punerea la dispoziție a respectivei funcții ar putea să nu dea naștere unei obligații de plată a acestei compensații.
- 2) Articolul 5 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2001/29 nu se opune unei reglementări naționale în temeiul căreia redevența pentru copia privată trebuie plătită în cazul furnizării suporturilor care pot fi utilizate în scopul reproducerii pentru uz personal, cum sunt cardurile de memorie pentru telefoane mobile, dar această redevență nu trebuie plătită pentru furnizarea componentelor destinate în principal să stocheze copii pentru uz personal, cum sunt memoriile interne ale MP3 playerelor, în măsura în care aceste diferite categorii de suporturi și componente nu sunt comparabile sau diferența de tratament la care sunt supuse este justificată, verificarea acestor aspecte fiind în sarcina instanței de trimitere.

- 3) *Articolul 5 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2001/29 trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei reglementări naționale care impune plata redevenței pentru copia privată în sarcina producătorilor și importatorilor care vând unor profesioniști carduri de memorie pentru telefoane mobile, deși cunosc faptul că respectivele carduri sunt destinate să fie revândute de aceștia din urmă, fără a ști însă dacă cumpărătorii finali ai cardurilor sunt particulari sau profesioniști, cu condiția ca*
- *instituirea unui astfel de sistem să fie justificată de dificultăți practice;*
 - *persoanele care datorează redevența să fie scutite de la plata ei dacă dovedesc că au furnizat cardurile de memorie pentru telefoane mobile altor persoane decât persoanele fizice, în scopuri vădit străine de cel de reproducere pentru uz personal, știut fiind că această scutire nu poate fi limitată la livrarea numai către profesioniștii care sunt înscrși la organizația însărcinată cu gestiunea acestor redevențe;*
 - *sistemul respectiv să prevadă un drept de rambursare a redevenței pentru copia privată care este eficient și care nu face excesiv de dificilă restituirea redevenței plătite, această redevență putând fi plătită numai cumpărătorului final al unui astfel de card de memorie, care, în acest scop, trebuie să adreseze o cerere la organizația menționată.*
- 4) *Articolul 5 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2001/29, privit în lumina considerentului (35) al acesteia, trebuie interpretat în sensul că permite statelor membre să prevadă, în anumite cazuri care intră în domeniul de aplicare al excepției privind copia privată, o scutire de la plata compensației echitabile, cu condiția ca prejudiciul cauzat în aceste cazuri titularilor de drepturi să fie minim. Este de competența acestor state să stabilească pragul unui astfel de prejudiciu, știut fiind că pragul respectiv trebuie aplicat în special în conformitate cu principiul egalității de tratament.*
- 5) *Directiva 2001/29 trebuie interpretată în sensul că, în cazul în care un stat membru a decis, în temeiul articolului 5 alineatul (2) din această directivă, să excludă din domeniul de aplicare material al acestei dispoziții orice drept al titularilor de drepturi de a autoriza reproducerea pentru uz personal a operelor lor, autorizarea dată de un titular de drepturi pentru utilizarea de fișiere care conțin operele sale nu poate avea nicio incidență asupra obligației de plată a unei compensații echitabile pentru reproducerile efectuate conform articolului 5 alineatul (2) litera (b) din directiva menționată cu ajutorul unor astfel de fișiere și nu poate da naștere, în sine, la o obligație de plată a vreunei remunerații de către utilizatorul fișierelor în cauză în favoarea respectivului titular.*
- 6) *Punerea în aplicare a unor măsuri tehnice menționate la articolul 6 din Directiva 2001/29 pentru dispozitivele utilizate pentru a reproduce opere protejate, cum sunt DVD-urile, CD-urile, MP3 playerele sau calculatoarele, nu poate avea o incidență asupra obligației de plată a unei compensații echitabile, întemeiată pe excepția de la dreptul de reproducere, pentru reproducerile pentru uz personal efectuate cu ajutorul unor astfel de dispozitive. Această punere în aplicare poate avea însă o incidență asupra nivelului concret al respectivei compensații.*
- 7) *Directiva 2001/29 se opune unei reglementări naționale care prevede o compensație echitabilă, întemeiată pe excepția de la dreptul de reproducere, pentru reproducerile efectuate din surse nelegale, și anume pe baza operelor protejate care sunt puse la dispoziția publicului fără autorizația titularilor de drepturi.*
- 8) *Directiva 2001/29 nu se opune unei reglementări naționale care prevede o compensație echitabilă, întemeiată pe excepția de la dreptul de reproducere, pentru reproducerile operelor protejate care sunt efectuate de o persoană fizică pe baza sau cu ajutorul unui dispozitiv aparținând unui terț.*

(¹) JO C ##, ##, p. ##.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 5 martie 2015 – Comisia Europeană/Versalis SpA, fostă Polimeri Europa SpA, Eni SpA

(Cauzele conexate C-93/13 P și C-123/13 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Concurență — Înțelegeri — Piața cauciucului cloropren — Succesiune de entități de producție — Imputabilitatea comportamentului ilicit — Amenzi — Încălcări repetate — Competență de fond)

(2015/C 138/03)

Limba de procedură: italiana

Părțile

(C-93/13 P)

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: V. Di Bucci, G. Conte și R. Striani, agenți)

Celelalte părți din procedură: Versalis SpA, fostă Polimeri Europa SpA, Eni SpA (reprezentanți: M. Siragusa, G. M. Roberti, F. Moretti, I. Perego, F. Cannizzaro, A. Bardanzellu, D. Durante și V. Laroccia, avocați)

(C-123/13 P)

Recurentă: Versalis SpA, fostă Polimeri Europa SpA, Eni SpA (reprezentanți: M. Siragusa, G. M. Roberti, F. Moretti, I. Perego, F. Cannizzaro, A. Bardanzellu, D. Durante et V. Laroccia, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: V. Di Bucci, G. Conte și R. Striani, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursurile în cauzele C-93/13 P și C-123/13 P.
- 2) Obligă Comisia Europeană la plata cheltuielilor de judecată aferente recursului în cauza C-93/13 P.
- 3) Obligă Versalis SpA și Eni SpA la plata cheltuielilor de judecată aferente recursului în cauza C-123/13 P.

⁽¹⁾ JO C 114, 20.4.2013.
JO C 147, 25.5.2013.

Hotărârea Curții (Camera a noua) din 26 februarie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunalul Specializat Cluj – România) – Bogdan Matei, Ioana Ofelia Matei/SC Volksbank România SA

(Cauza C-143/13) ⁽¹⁾

[Directiva 93/13/CEE — Clauze abuzive în contractele încheiate între un vânzător sau furnizor și un consumator — Articolul 4 alineatul (2) — Aprecierea caracterului abuziv al clauzelor contractuale — Excluderea clauzelor referitoare la obiectul principal al contractului sau la caracterul adecvat al prețului sau remunerației, în măsura în care aceste clauze sunt exprimate în mod clar și inteligibil — Clauze care conțin un „comision de risc” perceput de creditor și care îl autorizează pe acesta, în anumite condiții, să modifice în mod unilateral rata dobânzii]

(2015/C 138/04)

Limba de procedură: româna

Instanța de trimitere

Tribunalul Specializat Cluj

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Bogdan Matei, Ioana Ofelia Matei

Pârâtă: SC Volksbank România SA

Dispozitivul

Articolul 4 alineatul (2) din Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii trebuie interpretat în sensul că, în împrejurări precum cele în discuție în litigiul principal, termenii „obiectul [principal al] contractului” și „caracterul adecvat al prețului sau remunerației, pe de o parte, față de serviciile sau de bunurile furnizate în schimbul acestora, pe de altă parte,” nu acoperă, în principiu, tipuri de clauze care figurează în contracte de credit încheiate între un vânzător sau furnizor și consumatori, precum cele în discuție în litigiul principal, care, pe de o parte, permit, în anumite condiții, creditorului să modifice în mod unilateral rata dobânzii și, pe de altă parte, prevăd un „comision de risc” perceput de acesta. Revine însă instanței de trimitere sarcina să verifice această calificare a clauzelor contractuale menționate având în vedere natura, economia generală și stipulațiile contractelor vizate, precum și contextul juridic și factual în care se înscriu acestea.

(¹) JO C 171, 15.6.2013.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 26 februarie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Hoge Raad der Nederlanden – Țările de Jos) – VDP Dental Laboratory NV/Staatssecretaris van Financiën (C-144/13), Staatssecretaris van Financiën/X BV (C-154/13), Nobel Biocare Nederland BV (C-160/13)

(Cauzele conexate C-144/13, C-154/13 și C-160/13) (¹)

(Trimitere preliminară — Taxa pe valoarea adăugată — Deduceri — Scutiri — Livrări de proteze dentare)

(2015/C 138/05)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din procedura principală

Reclamanți: VDP Dental Laboratory NV (C-144/13), Staatssecretaris van Financiën (C-154/13, C-160/13)

Pârâți: Staatssecretaris van Financiën (C-144/13), X BV (C-154/13), Nobel Biocare Nederland BV (C-160/13)

Dispozitivul

- 1) Articolul 168 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2007/75/CE a Consiliului din 20 decembrie 2007, trebuie interpretat în sensul că, atunci când scutirea de taxa pe valoarea adăugată prevăzută de dreptul național este incompatibilă cu Directiva 2006/112, articolul 168 menționat nu permite unei persoane impozabile să beneficieze de această scutire pretinzând în același timp dreptul de deducere.
- 2) Articolul 140 literele (a) și (b) și articolul 143 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2006/112, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2007/75, trebuie interpretate în sensul că scutirea de taxa pe valoarea adăugată pe care o prevăd se aplică achiziției intracomunitare și importului definitiv de proteze dentare livrate de dentiști și de tehnicienii dentari în cazul în care statul membru de livrare sau de import nu a pus în aplicare reglementarea tranzitorie prevăzută la articolul 370 din Directiva 2006/112, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2007/75.

- 3) *Articolul 140 literele (a) și (b) din Directiva 2006/112, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2007/75, trebuie interpretat în sensul că scutirea de taxa pe valoarea adăugată menționată la această dispoziție se aplică și în cazul în care achiziția intracomunitară de proteze dentare provine dintr-un stat membru care a pus în aplicare regimul derogatoriu și tranzitoriu prevăzut la articolul 370 din această directivă.*

⁽¹⁾ JO C 178, 22.6.2013.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 5 martie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal do Trabalho de Leiria – Portugalia) – Modelo Continente Hipermercados SA/Autoridade Para As Condições de Trabalho – Centro Local do Lis (ACT)

(Cauza C-343/13) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Regimul fuziunilor societăților pe acțiuni — Directiva 78/855/CEE — Fuziune prin absorbție — Articolul 19 — Efecte — Transferul tuturor activelor și pasivelor societății absorbite către societatea absorbantă — Încălcare săvârșită de societatea absorbită înainte de fuziune — Constatarea încălcării prin decizie administrativă ulterior acestei fuziuni — Drept național — Transferul răspunderii contravenționale a societății absorbite — Admisibilitate)

(2015/C 138/06)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Tribunal do Trabalho de Leiria

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Modelo Continente Hipermercados SA

Pârâtă: Autoridade Para As Condições de Trabalho – Centro Local do Lis (ACT)

Dispozitivul

Articolul 19 alineatul (1) din A treia directivă 78/855/CEE a Consiliului din 9 octombrie 1978 în temeiul articolului 54 alineatul (3) litera (g) din tratat, privind fuziunile societăților comerciale pe acțiuni, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/109/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009, trebuie interpretat în sensul că o „fuziune prin absorbție”, în sensul articolului 3 alineatul (1) din directiva menționată, determină transferul către societatea absorbantă al obligației de a plăti o amendă aplicată prin decizie definitivă ulterior acestei fuziuni, pentru încălcări ale dreptului muncii săvârșite de societatea absorbită înainte de respectiva fuziune.

⁽¹⁾ JO C 260, 7.9.2013.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 26 februarie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Centrale Raad van Beroep – Țările de Jos) – B. Martens/Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap

(Cauza C-359/13) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Libera circulație a persoanelor — Articolele 20 TFUE și 21 TFUE — Resortisant al unui stat membru — Reședință într-un alt stat membru — Studii efectuate într-o țară sau pe un teritoriu de peste mări — Menținerea acordării finanțării pentru studii superioare — Condiția reședinței „timp de trei ani din șase ani” — Restricție — Justificare)

(2015/C 138/07)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Centrale Raad van Beroep

Părțile din procedura principală

Reclamant: B. Martens

Pârât: Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap

Dispozitivul

Articolele 20 TFUE și 21 TFUE trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări a unui stat membru precum cea în discuție în litigiul principal, care subordonează menținerea acordării unei finanțări a studiilor superioare efectuate în afara acestui stat condiției ca studentul care solicită să beneficieze de o astfel de finanțare să fi avut reședința în statul respectiv pentru o perioadă de cel puțin trei ani din cei șase ani care au precedat înscrierea sa la studii în străinătate.

⁽¹⁾ JO C 274, 21.9.2013.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 26 februarie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Bayerisches Verwaltungsgericht München – Germania) – Andre Lawrence Shepherd/Bundesrepublik Deutschland

(Cauza C-472/13) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Spațiul de libertate, securitate și justiție — Azil — Directiva 2004/83/CE — Articolul 9 alineatul (2) literele (b), (c) și (e) — Standardele minime referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de statutul de refugiat — Condițiile pentru a fi considerat refugiat — Acte de persecuție — Sancționarea penală a unui militar din Statele Unite care a refuzat efectuarea serviciului militar în Irak]

(2015/C 138/08)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bayerisches Verwaltungsgericht München

Părțile din procedura principală

Reclamant: Andre Lawrence Shepherd

Pârâtă: Bundesrepublik Deutschland

Dispozitivul

1) Dispozițiile articolului 9 alineatul (2) litera (e) din Directiva 2004/83/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind standardele minime referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de statutul de refugiat sau persoanele care, din alte motive, au nevoie de protecție internațională și referitoare la conținutul protecției acordate trebuie interpretate în sensul că:

— acoperă întregul personal militar, inclusiv personalul logistic sau tehnic;

— vizează situația în care serviciul militar efectuat ar presupune în sine, într-un conflict determinat, comiterea unor crime de război, inclusiv situațiile în care solicitantul statutului de refugiat nu ar participa decât în mod indirect la comiterea unor astfel de crime în condițiile în care ar furniza, prin exercitarea funcțiilor sale, cu o plauzibilitate rezonabilă, un sprijin indispensabil pentru pregătirea sau pentru săvârșirea acestora;

— nu vizează în mod exclusiv situațiile în care se dovedește că au fost deja comise crime de război sau că acestea ar fi susceptibile să intre în competența Curții Penale Internaționale, ci și cele în care solicitantul statutului de refugiat este în măsură să dovedească că este foarte probabil ca astfel de crime să fie comise;

- aprecierea faptelor care este doar de competența autorităților naționale, sub controlul instanței, în vederea calificării situației serviciului respectiv, trebuie să se întemeieze pe o serie de indicii de natură să dovedească, având în vedere ansamblul împrejurărilor în cauză, în special cele referitoare la faptele relevante privind țara de origine în momentul luării unei decizii privind cererea, precum și la statutul individual și la situația personală a solicitantului, că situația serviciului face plauzibilă săvârșirea crimelor de război invocate;
 - împrejurările că o intervenție militară a fost angajată în temeiul unui mandat al Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite sau pe baza unui consens al comunității internaționale și că statul sau statele care desfășoară operațiunile pedepsesc crimele de război trebuie să fie luate în considerare în cadrul aprecierii care este în sarcina autorităților naționale și
 - refuzul efectuării serviciului militar trebuie să constituie unicul motiv care să permită solicitantului statutului de refugiat să evite participarea la crimele de război invocate și, în consecință, în cazul în care acesta s-a abținut să recurgă la o procedură având ca obiect obținerea statutului de obiect de conștiință, o astfel de împrejurare exclude orice protecție în temeiul articolului 9 alineatul (2) litera (e) din Directiva 2004/83, cu excepția situației în care solicitantul menționat dovedește că nicio procedură de o asemenea natură nu i-ar fi fost disponibilă în situația sa concretă.
- 2) Dispozițiile articolului 9 alineatul (2) literele (b) și (c) din Directiva 2004/83 trebuie interpretate în sensul că, în împrejurări precum cele din cauza principală, nu rezultă că măsurile la care se expune un militar ca urmare a refuzului de a-și efectua serviciul, precum condamnarea la o pedeapsă privativă de libertate sau excluderea din armată, pot fi considerate, ținând seama de exercitarea legitimă, de către statul în cauză, a dreptului său de a menține forțe armate, ca fiind atât de disproporționate sau de discriminatorii încât să se numere printre actele de persecuție prevăzute la dispozițiile respective. Cu toate acestea, este de competența autorităților naționale să verifice acest aspect.

(¹) JO C 336, 16.11.2013.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 5 martie 2015 – Comisia Europeană/Republica Franceză

(Cauza C-479/13) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Fiscalitate — TVA — Aplicarea unei cote reduse — Furnizare de cărți digitale sau electronice)

(2015/C 138/09)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: C. Soulay și F. Dintilhac, agenți)

Pârâtă: Republica Franceză (reprezentanți: D. Colas și J.-S. Pilczer, agenți)

Intervenient în susținerea pârâtei: Regatul Belgiei (reprezentanți: M. Jacobs și M. J.-C. Halleux, agenți)

Dispozitivul

- 1) Prin aplicarea unei cote reduse de taxă pe valoarea adăugată pentru furnizarea de cărți digitale sau electronice, Republica Franceză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 96 și 98 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2010/88/UE a Consiliului din 7 decembrie 2010, coroborate cu anexele II și III la directiva menționată și cu Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 al Consiliului din 15 martie 2011 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei 2006/112.

- 2) Republica Franceză suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană.
- 3) Regatul Belgiei suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 344, 23.11.2013.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 5 martie 2015 – Comisia Europeană/Marele Ducat al Luxemburgului

(Cauza C-502/13) ⁽¹⁾

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Fiscalitate — TVA — Aplicarea unei cote reduse — Furnizare de cărți digitale sau electronice)

(2015/C 138/10)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: C. Soulay și F. Dintilhac, agenți)

Intervenient în susținerea reclamantei: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: E. Chatziioakeimidou și A. de Gregorio Merino, agenți)

Pârât: Marele Ducat al Luxemburgului (reprezentant: D. Holderer, agent)

Intervenient în susținerea pârâtului: Regatul Belgiei (reprezentanți: M. Jacobs și J.-C. Halleux, agenți)

Dispozitivul

- 1) Prin aplicarea unei cote de taxă pe valoarea adăugată de 3 % pentru furnizarea de cărți digitale sau electronice, Marele Ducat al Luxemburgului nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 96-99, 110 și 114 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2010/88/UE a Consiliului din 7 decembrie 2010, coroborate cu anexele II și III la directiva menționată și cu Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 al Consiliului din 15 martie 2011 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei 2006/112.
- 2) Marele Ducat al Luxemburgului suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană.
- 3) Regatul Belgiei și Consiliul Uniunii Europene suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 344, 23.11.2013.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 5 martie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesgerichtshof – Germania) – Boston Scientific Medizintechnik GmbH/AOK Sachsen-Anhalt (C-503/13), Betriebskrankenkasse RWE (C-504/13)

(Cauze conexate C-503/13 și C-504/13) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Protecția consumatorilor — Răspunderea pentru produsele cu defect — Directiva 85/374/CEE — Articolul 1, articolul 6 alineatul (1) și articolul 9 primul paragraf litera (a) — Stimulator cardiac și defibrilator automat implantabil — Risc de deteriorare a produsului — Leziune corporală — Înlăturarea produsului presupus cu defecte și înlocuirea cu un alt produs — Rambursarea costurilor intervenției]

(2015/C 138/11)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Boston Scientific Medizintechnik GmbH

Pârâte: AOK Sachsen-Anhalt (C-503/13), Betriebskrankenkasse RWE (C-504/13)

Dispozitivul

- 1) *Articolul 6 alineatul (1) din Directiva 85/374/CEE a Consiliului din 25 iulie 1985 de apropiere a actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre cu privire la răspunderea pentru produsele cu defect trebuie interpretat în sensul că constatarea unui potențial defect la produse care aparțin aceluiași grup sau aceleiași serii de producție, cum sunt stimulatoarele cardiace și defibrilatoarele automate implantabile, permite calificarea unui asemenea produs drept produs cu defecte fără a fi necesară constatarea defectului la produsul respectiv.*
- 2) *Articolul 1 și articolul 9 primul paragraf litera (a) din Directiva 85/374 trebuie interpretate în sensul că prejudiciul cauzat printr-o intervenție chirurgicală de înlocuire a unui produs cu defecte, respectiv un stimulator cardiac sau un defibrilator automat implantabil, constituie un „prejudiciu cauzat prin deces sau leziuni corporale”, pentru care este răspunzător producătorul, atunci când această intervenție este necesară pentru înlăturarea defectului produsului respectiv. Este de competența instanței de trimitere să verifice dacă această condiție este îndeplinită în cauzele principale.*

⁽¹⁾ JO C 352, 30.11.2013.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 24 februarie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Hoge Raad der Nederlanden – Țările de Jos) – C.G. Sopora/Staatssecretaris van Financiën

(Cauza C-512/13) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Libera circulație a lucrătorilor — Articolul 45 TFUE — Egalitate de tratament între lucrători nerezidenți — Avantaj fiscal care constă în scutirea unor indemnizații plătite de angajator — Avantaj acordat în mod forfetar — Lucrători originari din alt stat membru decât statul locului de muncă — Condiție de reședință la o anumită distanță de frontiera statului membru al locului de muncă)

(2015/C 138/12)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din procedura principală

Reclamant: C.G. Sopora

Pârât: Staatssecretaris van Financiën

Dispozitivul

Articolul 45 TFUE trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei legislații naționale precum cea în discuție în litigiul principal, prin care un stat membru prevede, în favoarea lucrătorilor care aveau reședința într-un alt stat membru înainte de a ocupa un loc de muncă pe teritoriul său, acordarea unui avantaj fiscal care constă în scutirea forfetară a unei indemnizații pentru cheltuieli extrateritoriale, care ajunge până la 30 % din baza impozabilă, cu condiția ca acești lucrători să fi avut reședința la o distanță mai mare de 150 de kilometri de frontiera sa, cu excepția cazului în care, aspect a cărui verificare îi revine instanței de trimitere, aceste limite ar fi fost stabilite astfel încât această scutire să dea naștere în mod sistematic unei supracompensări clare a cheltuielilor extrateritoriale efectuate în mod real.

⁽¹⁾ JO C 367, 14.12.2013.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 26 februarie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Østre Landsret – Danemarca) – Ingeniørforeningen i Danmark, acționând în numele lui Poul Landin/ Tekniq, acționând în numele societății ENCO A/S – VVS

(Cauza C-515/13) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Politica socială — Directiva 2000/78/CE — Egalitatea de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă — Articolul 2 alineatul (1) și alineatul (2) litera (a) — Articolul 6 alineatul (1) — Tratamente diferențiate pe motive de vârstă — Reglementare națională care prevede neplata unei indemnizații de concediere lucrătorilor care la data încetării raporturilor de muncă pot beneficia de pensie pentru limită de vârstă în cadrul sistemului general de pensii]

(2015/C 138/13)

Limba de procedură: daneza

Instanța de trimitere

Østre Landsret

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Ingeniørforeningen i Danmark, acționând în numele lui Poul Landin

Pârâtă: Tekniq, acționând în numele societății ENCO A/S – VVS

Dispozitivul

Articolul 2 alineatul (1) și alineatul (2) litera (a) și articolul 6 alineatul (1) din Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care prevede că, în cazul concedierii unui angajat care a lucrat în mod neîntrerupt în aceeași întreprindere timp de 12 ani, de 15 ani sau de 18 ani, angajatorul trebuie să achite la încetarea raporturilor de muncă ale angajatului respectiv o indemnizație echivalentă cu unu, cu două sau cu trei salarii lunare, însă această indemnizație nu se acordă în cazul în care angajatul menționat poate beneficia la încetarea raporturilor de muncă de pensia pentru limită de vârstă din cadrul sistemului general de pensii, în măsura în care, pe de o parte, această reglementare este justificată în mod obiectiv și rezonabil printr-un obiectiv legitim referitor la politica ocupării forței de muncă și a pieței muncii și, pe de altă parte, constituie un mijloc corespunzător și necesar pentru realizarea acestui obiectiv. Revine instanței de trimitere sarcina de a verifica dacă această situație se regăsește în speță.

⁽¹⁾ JO C 359, 7.12.2013.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 4 martie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Consiglio di Stato – Italia) – Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero della Salute, Ispra – Istituto Superiore per la Protezione e la Ricerca Ambientale/Fipa Group srl, Tws Automation srl, Ivan srl

(Cauza C-534/13) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Articolul 191 alineatul (2) TFUE — Directiva 2004/35/CE — Răspunderea pentru mediul înconjurător — Reglementare națională care nu prevede posibilitatea ca administrația să impună proprietarilor terenurilor poluate care nu au contribuit la această poluare executarea unor măsuri de prevenire și de reparare și care prevede doar obligația de rambursare a costurilor aferente intervențiilor efectuate de administrație — Compatibilitate cu principiile „poluatorul plătește”, precauției, acțiunii preventive și remedierii, cu prioritate la sursă, a daunelor provocate mediului]

(2015/C 138/14)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero della Salute, Ispra – Istituto Superiore per la Protezione e la Ricerca Ambientale

Pârâte: Fipa Group srl, Tws Automation srl, Ivan srl

cu participarea: Comune di Massa, Regione Toscana, Provincia di Massa Carrara, Comune di Carrara, Arpat – Agenzia regionale per la protezione ambientale della Toscana, Ediltecnica Srl, Versalis SpA, Edison SpA

Dispozitivul

Directiva 2004/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind răspunderea pentru mediul înconjurător în legătură cu prevenirea și repararea daunelor aduse mediului trebuie interpretată în sensul că nu se opune unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiile principale, care, în cazul imposibilității de a identifica persoana răspunzătoare pentru poluarea unui teren sau al imposibilității de a obține de la aceasta măsurile de reparare, nu permite autorității competente să impună proprietarului acestui teren care nu este răspunzător pentru poluare executarea măsurilor de prevenire și de reparare, acesta fiind obligat doar la rambursarea cheltuielilor legate de intervențiile efectuate de autoritatea competentă, în limita valorii de piață a sitului, stabilită după executarea acestor intervenții.

⁽¹⁾ JO C 359, 7.12.2013.

Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 4 martie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Administratīvā rajona tiesa – Letonia) – SIA „Oliver Medical”/Valsts ieņēmumu dienests

(Cauza C-547/13) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 — Tariful vamal comun — Clasificare tarifară — Nomenclatura combinată — Pozițiile 8543, 9018 și 9019 — Aparate cu laser și cu ultrasunete, precum și piese de schimb și accesorii pentru acestea]

(2015/C 138/15)

Limba de procedură: letona

Instanța de trimitere

Administratīvā rajona tiesa

Părțile din procedura principală

Reclamantă: SIA „Oliver Medical”

Pârâtă: Valsts ieņēmumu dienests

Dispozitivul

Nomenclatura combinată care figurează în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun, în versiunile succesive care rezultă din Regulamentul (CE) nr. 1214/2007 al Comisiei din 20 septembrie 2007, din Regulamentul (CE) nr. 1031/2008 al Comisiei din 19 septembrie 2008, din Regulamentul (CE) nr. 948/2009 al Comisiei din 30 septembrie 2009, din Regulamentul (UE) nr. 861/2010 al Comisiei din 5 octombrie 2010 și din Regulamentul (UE) nr. 1006/2011 al Comisiei din 27 septembrie 2011 trebuie interpretată în sensul că, pentru a determina dacă unele produse precum cele în discuție în litigiul principal trebuie clasificate ca aparate sau instrumente destinate unor scopuri medicale la poziția 9018 din această nomenclatură sau ca aparate de mecanoterapie la poziția 9019 din aceasta, în loc să fie clasificate ca aparate electrice care au o funcție proprie la poziția 8543 din nomenclatura menționată, trebuie să se țină seama de toate elementele pertinente ale speței, în măsura în care acestea se referă la caracteristicile și la proprietățile obiective inerente acestor produse. Printre elementele pertinente trebuie să se aprecieze atât utilizarea pentru care produsele respective sunt destinate de către fabricant, cât și modalitățile și locul de utilizare a acestora. Faptul că unele produse sunt destinate pentru tratamentul unei afecțiuni sau al diferitor afecțiuni și faptul că respectivul tratament trebuie efectuat într-un centru medical autorizat și sub controlul unui practician constituie indicii susceptibile să dovedească aspectul că aceste produse sunt destinate unor scopuri medicale. Invers, faptul că unele produse permit în principal ameliorări estetice și faptul că aceste produse pot fi manipulate în afara unui cadru medical, de exemplu, într-un salon de cosmetică, și fără intervenția unui practician sunt indicii de natură să infirme că produsele respective sunt destinate unor scopuri medicale. Dimensiunile, greutatea și tehnologia utilizată nu constituie elemente determinante pentru clasificarea unor produse precum cele în discuție în litigiul principal la poziția 9018 din aceeași nomenclatură.

(¹) JO C 377, 21.12.2013.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 5 martie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Tallinna Ringkonnakohus – Estonia) – Tallinna Ettevõtlusamet/Statoil Fuel & Retail Eesti AS

(Cauza C-553/13) (¹)

[Trimitere preliminară — Impozite indirecte — Accize — Directiva 2008/118/CE — Articolul 1 alineatul (2) — Combustibil lichid accizabil — Taxă pe vânzările cu amănuntul — Noțiunea „scop specific” — Afectare prestabilită — Organizarea transportului în comun pe teritoriul unui oraș]

(2015/C 138/16)

Limba de procedură: estona

Instanța de trimitere

Tallinna Ringkonnakohus

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Tallinna Ettevõtlusamet

Pârât: Statoil Fuel & Retail Eesti AS

Dispozitivul

Articolul 1 alineatul (2) din Directiva 2008/118/CE a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind regimul general al accizelor și de abrogare a Directivei 92/12/CEE trebuie interpretat în sensul că nu permite să se considere că o taxă precum cea în discuție în litigiul principal, în măsura în care se aplică vânzărilor cu amănuntul de combustibil lichid accizabil, urmărește un scop specific în sensul acestei dispoziții atunci când vizează finanțarea organizării transportului în comun pe teritoriul colectivității care impune această taxă și când respectiva colectivitate, indiferent de existența taxei menționate, are obligația să execute și să finanțeze această activitate, chiar dacă veniturile din taxa amintită au fost utilizate exclusiv pentru realizarea activității respective. În consecință, dispoziția menționată trebuie interpretată în sensul că se opune unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care instituie o astfel de taxă pe vânzările cu amănuntul de combustibil lichid accizabil.

(¹) JO C 15, 18.1.2014.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 24 februarie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesfinanzhof – Germania) – Finanzamt Dortmund-Unna/Josef Grünewald

(Cauza C-559/13) (¹)

(Trimitere preliminară — Libera circulație a capitalurilor — Fiscalitate directă — Impozit pe venit — Deductibilitatea rentelor de întreținere plătite în contrapartida unei succesiuni anticipate — Excludere pentru nerezidenți)

(2015/C 138/17)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din procedura principală

Reclamant: Finanzamt Dortmund-Unna

Pârât: Josef Grünewald

Dispozitivul

Articolul 63 TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări a unui stat membru care refuză să permită unui contribuabil nerezident care a încasat în acest stat membru venituri comerciale produse de părțile sociale ale unei societăți, care i-au fost transmise de către un părinte în cadrul unei succesiuni anticipate, să deducă din aceste venituri rentele pe care le-a plătit acestui părinte drept contrapartidă a acestui transfer, în condițiile în care reglementarea menționată acordă respectiva deducere unui contribuabil rezident.

(¹) JO C 45, 15.2.2014.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 26 februarie 2015 – Planet AE Anonymi Etaireia Parochis Symvouleftikon Ypiresion/Comisia Europeană

(Cauza C-564/13 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Articolul 340 primul paragraf TFUE — Răspunderea contractuală a Uniunii — Articolul 272 TFUE — Clauză compromisorie — Al șaselea program-cadru pentru acțiuni de cercetare, de dezvoltare tehnologică și demonstrative — Contrate privind proiectele Ontogov, FIT și RACWeb — Costuri eligibile și sume plătite de Comisie — Acțiune în constatare — Lipsa unui interes născut și actual de a exercita acțiunea)

(2015/C 138/18)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Recurentă: Planet AE Anonymi Etaireia Parochis Symvouleftikon Ypiresion (reprezentanți: V. Christianos și S. Paliou, dikigoroi)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: R. Lyal, B. Conte și D. Triantafyllou, agenți, asistați de S. Drakakakis, avocat)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Planet AE Anonymi Etaireia Parochis Symvouleftikon Ypiresion și Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 9, 11.1.2014.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 5 martie 2015 – Europäisch-Iranische Handelsbank AG/Consiliul Uniunii Europene, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, Comisia Europeană

(Cauza C-585/13 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Măsuri restrictive luate împotriva Republicii Islamice Iran în scopul împiedicării proliferării nucleare — Înghețarea fondurilor — Restrângerea transferurilor de fonduri — Asistență acordată unor entități desemnate pentru a se sustrage unor măsuri restrictive sau pentru a le încălca)

(2015/C 138/19)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Europäisch-Iranische Handelsbank AG (reprezentanți: S. Jeffrey, S. Ashley și A. Irvine, solicitors, H. Hohmann, Rechtsanwalt, D. Wyatt QC, R. Blakeley, barrister)

Celelalte părți din procedură: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: F. Naert și M. Bishop, agenți), Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (reprezentanți: V. Kaye, agent, asistat de R. Palmer, barrister), Comisia Europeană

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.

- 2) *Obligă Europäisch-Iranische Handelsbank AG să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Consiliul Uniunii Europene și de Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord.*

⁽¹⁾ JO C 15, 18.1.2014.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 26 februarie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Conseil d'État – Franța) – Ministre de l'Économie et des Finances/Gérard de Ruyter

(Cauza C-623/13) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Securitate socială — Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 — Articolul 4 — Domeniu de aplicare material — Contribuții aferente veniturilor din patrimoniu — Contribuție socială generalizată — Contribuție pentru rambursarea datoriei sociale — Contribuție socială — Contribuție suplimentară la contribuția socială — Participare la finanțarea sistemelor obligatorii de securitate socială — Legătură directă și suficient de relevantă cu anumite ramuri ale securității sociale]

(2015/C 138/20)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Reclamant: Ministre de l'Économie et des Finances

Pârât: Gérard de Ruyter

Dispozitivul

Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați, cu lucrătorii care desfășoară activități independente și cu membrii familiilor acestora care se deplasează în cadrul Comunității, în versiunea modificată și actualizată prin Regulamentul (CE) nr. 118/97 al Consiliului din 2 decembrie 1996, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1606/98 al Consiliului din 29 iunie 1998, trebuie interpretat în sensul că contribuții aferente veniturilor din patrimoniu, precum cele avute în vedere în litigiul principal, au, atunci când participă la finanțarea sistemelor obligatorii de securitate socială, o legătură directă și relevantă cu anumite ramuri ale securității sociale enumerate la articolul 4 din Regulamentul nr. 1408/71 și intră astfel în domeniul de aplicare al acestui regulament, chiar dacă aceste contribuții se aplică veniturilor din patrimoniu obținute de persoanele impozabile, independent de exercitarea de către acestea a vreunei activități profesionale.

⁽¹⁾ JO C 31, 1.2.2014.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 5 martie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal do Comércio de Lisboa – Portugalia) – Estado português/Banco Privado Português SA, în lichidare, Massa Insolvente do Banco Privado Português SA, în lichidare

(Cauza C-667/13) ⁽¹⁾

[*Trimitere preliminară — Ajutoare de stat — Garanție de stat aferentă unui împrumut — Decizia 2011/346/UE — Întrebări privind validitatea — Admisibilitate — Articolul 107 alineatul (1) TFUE — Motivare — Afectarea schimburilor comerciale dintre statele membre — Articolul 107 alineatul (3) litera (b) TFUE — Perturbări grave ale economiei unui stat membru*]

(2015/C 138/21)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Tribunal do Comércio de Lisboa

Părțile din procedura principală

Reclamant: Estado português

Pârâte: Banco Privado Português SA, în lichidare, Massa Insolvente do Banco Privado Português SA, în lichidare

Dispozitivul

Examinarea întrebărilor preliminare adresate de Tribunal do Comércio de Lisboa (Portugalia) nu a revelat niciun element de natură să afecteze validitatea Deciziei 2011/346/UE a Comisiei din 20 iulie 2010 privind ajutorul de stat C 33/09 (ex NN 57/09, CP 191/09) pus în aplicare de Portugalia sub forma unei garanții de stat în favoarea BPP.

⁽¹⁾ JO C 93, 29.3.2014.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 26 februarie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Conseil d'État – Franța) – Les Laboratoires Servier SA/Ministre des affaires sociales et de la santé, Ministre de l'Économie et des Finances

(Cauza C-691/13) ⁽¹⁾

[*Trimitere preliminară — Medicamente de uz uman — Directiva 89/105/CEE — Articolul 6 alineatul (2) — Stabilirea unei liste de medicamente rambursate de casele de asigurări de sănătate — Modificarea condițiilor de rambursare a unui medicament cu ocazia reînnoirii includerii sale pe o asemenea listă — Obligația de motivare*]

(2015/C 138/22)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Les Laboratoires Servier SA

Pârâți: Ministre des affaires sociales et de la santé, Ministre de l'Économie et des Finances

Dispozitivul

Articolul 6 alineatul (2) din Directiva 89/105/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988 privind transparența măsurilor care reglementează stabilirea prețurilor medicamentelor de uz uman și includerea acestora în domeniul de aplicare al sistemelor naționale de asigurări de sănătate trebuie interpretat în sensul că obligația de motivare prevăzută la această dispoziție se aplică în privința unei decizii prin care se reînnoiește includerea unui produs în lista medicamentelor cuprinse în sistemul de asigurări de sănătate, dar se restrânge rambursarea acestui produs la o anumită categorie de pacienți.

(¹) JO C 85, 22.3.2014.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 26 februarie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Oberster Gerichtshof – Austria) – Wucher Helicopter GmbH, Euro-Aviation Versicherungs AG/ Fridolin Santer

(Cauza C-6/14) (¹)

[Trimitere preliminară — Regulamentul (CE) nr. 785/2004 — Operatori de transport aerian și operatori de aeronave — Asigurări — Cerințe — Noțiunile „pasager” și „membru al echipajului” — Elicopter — Transportul unui expert în materia declanșării de avalanșe cu ajutorul explozibilului — Prejudiciu suferit în timpul unui zbor de lucru — Despăgubire]

(2015/C 138/23)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberster Gerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamante: Wucher Helicopter GmbH, Euro-Aviation Versicherungs AG

Pârât: Fridolin Santer

Dispozitivul

- 1) Articolul 3 litera (g) din Regulamentul (CE) nr. 785/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 aprilie 2004 privind cerințele de asigurare a operatorilor de transport aerian și a operatorilor de aeronave trebuie interpretat în sensul că un ocupant al unui elicopter deținut de un operator de transport aerian comunitar, care este transportat în temeiul unui contract încheiat între angajatorul său și acest operator de transport aerian pentru a efectua o sarcină determinată, precum cea în discuție în litigiul principal, este un „pasager” în sensul acestei dispoziții.
- 2) Articolul 17 din Convenția pentru unificarea anumitor norme referitoare la transportul aerian internațional, încheiată la Montreal la 28 mai 1999, semnată de Comunitatea Europeană la 9 decembrie 1999 în temeiul articolului 300 alineatul (2) CE, aprobată în numele acesteia prin Decizia 2001/539/CE a Consiliului din 5 aprilie 2001, trebuie interpretat în sensul că o persoană care se încadrează în noțiunea „pasager”, în sensul articolului 3 litera (g) din Regulamentul nr. 785/2004, se încadrează de asemenea în noțiunea „pasager” în sensul articolului 17 din această convenție, dacă această persoană a fost transportată pe baza unui „contract de transport” în sensul articolului 3 din convenția menționată.

(¹) JO C 129, 28.4.2014.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 26 februarie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour de cassation – Franța) – Christie’s France SNC/Syndicat national des antiquaires

(Cauza C-41/14) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Directiva 2001/84/CE — Articolul 1 — Proprietate intelectuală — Vânzare la licitație a unor opere de artă originale — Drept de suită în beneficiul autorului unei opere de artă originale — Debitorul redevenței în temeiul dreptului de suită — Cumpărător sau vânzător — Derogare convențională)

(2015/C 138/24)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour de cassation

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Christie’s France SNC

Pârât: Syndicat national des antiquaires

Dispozitivul

Articolul 1 alineatul (4) din Directiva 2001/84/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 septembrie 2001 privind dreptul de suită în beneficiul autorului unei opere de artă originale trebuie interpretat în sensul că nu se opune ca persoana obligată la plata dreptului de suită, desemnată ca atare de legislația națională, indiferent dacă este vânzătorul sau un profesionist de pe piața artei care intervine în tranzacție, să poată să convină cu orice altă persoană, inclusiv cumpărătorul, ca aceasta din urmă să suporte definitiv, în tot sau în parte, costul dreptului de suită, cu condiția ca o astfel de înțelegere contractuală să nu afecteze cu nimic obligațiile și răspunderea ce revin persoanei obligate la plată către autor.

⁽¹⁾ JO C 102, 7.4.2014.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 26 februarie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Nejvyšší správní soud – Republica Cehă) – ŠKO–ENERGO s. r. o./Odvolací finanční ředitelství

(Cauza C-43/14) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Protecția stratului de ozon — Sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în Uniunea Europeană — Metodă de alocare a cotelor — Alocare a cotelor cu titlu gratuit — Supunerea unei astfel de alocări unui impozit pe donații)

(2015/C 138/25)

Limba de procedură: ceha

Instanța de trimitere

Nejvyšší správní soud

Părțile din procedura principală

Reclamantă: ŠKO–ENERGO s. r. o.

Pârâtă: Odvolací finanční ředitelství

Dispozitivul

Articolul 10 din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului trebuie interpretat în sensul că se opune aplicării unui impozit pe donații precum cel în discuție în litigiul principal în cazul în care acest impozit nu respectă plafonul de 10 % de alocare cu titlu oneros de cote de emisie prevăzut de acest articol, ceea ce revine instanței de trimitere să verifice.

(¹) JO C 142, 12.5.2014.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 26 februarie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Corte suprema di cassazione – Italia) – Ministero delle Politiche agricole, alimentari e forestali/ Federazione Italiana Consorzi Agrari Soc. coop. arl – Federconsorzi, în concordat preventiv, Liquidazione giudiziale dei beni ceduti ai creditori della Federazione Italiana Consorzi Agrari Soc. coop. arl – Federconsorzi

(Cauza C-104/14) (¹)

(Trimitere preliminară — Articolul 288 al treilea paragraf TFUE — Combaterea întârzierii efectuării plăților în cazul tranzacțiilor comerciale — Directiva 2000/35/CE — Articolele 2, 3 și 6 — Directiva 2011/7/UE — Articolele 2, 7 și 12 — Legislație a unui stat membru care poate modifica, în defavoarea unui creditor al statului, dobânzile unei creanțe anterioare acestor directive)

(2015/C 138/26)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Corte suprema di cassazione

Părțile din procedura principală

Reclamant: Ministero delle Politiche agricole, alimentari e forestali

Pârâte: Federazione Italiana Consorzi Agrari Soc. coop. arl – Federconsorzi, în concordat preventiv, Liquidazione giudiziale dei beni ceduti ai creditori della Federazione Italiana Consorzi Agrari Soc. coop. arl – Federconsorzi

Dispozitivul

Articolul 288 al treilea paragraf TFUE și articolul 3 alineatul (3) și articolul 6 din Directiva 2000/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 iunie 2000 privind combaterea întârzierii efectuării plăților în cazul tranzacțiilor comerciale, precum și articolele 7 și 12 din Directiva 2011/7/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 2011 privind combaterea întârzierii în efectuarea plăților în tranzacțiile comerciale trebuie interpretate în sensul că nu se opun ca un stat membru, care a utilizat posibilitatea prevăzută la articolul 6 alineatul (3) litera (b) din prima dintre aceste directive, să poată să adopte, în termenul de transpunere al celei de a doua directive, dispoziții legislative precum cele în discuție în cauza principală, care pot modifica în defavoarea unui creditor al statului dobânzile unei creanțe care rezultă din executarea unui contract încheiat înainte de 8 august 2002.

(¹) JO C 184, 16.6.2014.

**Hotărârea Curții (Camera șasea) din 5 martie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de
Verwaltungsgerichtshof – Austria) – Ralph Prankl**

(Cauza C-175/14) ⁽¹⁾

*(Trimitere preliminară — Fiscalitate — Directiva 92/12/CEE — Regimul general al produselor supuse
accizelor — Impozitarea mărfurilor de contrabandă — Mărfuri puse în consum într-un stat membru și
transportate către un alt stat membru — Stabilirea statului membru competent — Dreptul statului de
tranzit de a impozita mărfurile menționate)*

(2015/C 138/27)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgerichtshof

Partea din procedura principală

Ralph Prankl

Dispozitivul

Articolul 7 alineatele (1) și (2), precum și articolul 9 alineatul (1) din Directiva 92/12/CEE a Consiliului din 25 februarie 1992 privind regimul general al produselor supuse accizelor și privind deținerea, circulația și monitorizarea acestor produse, astfel cum a fost modificată prin Directiva 92/108/CEE a Consiliului din 14 decembrie 1992, trebuie interpretate în sensul că, în cazul în care mărfurile supuse accizelor introduse în mod clandestin pe teritoriul unui stat membru sunt transportate, în lipsa documentului de însoțire prevăzut la articolul 7 alineatul (4) din respectiva directivă, către un alt stat membru, pe teritoriul căruia aceste mărfuri sunt descoperite de autoritățile competente, statele membre de tranzit nu sunt de asemenea autorizate să perceapă accize de la șoferul camionului care a efectuat transportul menționat pentru faptul că a deținut mărfurile respective în scopuri comerciale pe teritoriul lor.

⁽¹⁾ JO C 235, 21.7.2014.

**Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 5 martie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de
Finanzgericht Düsseldorf – Germania) – Vario Tek GmbH/Hauptzollamt Düsseldorf**

(Cauza C-178/14) ⁽¹⁾

*(Trimitere preliminară — Uniunea vamală și Tariful vamal comun — Nomenclatura combinată —
Clasificarea tarifară — Poziția 8525 80 — Camere de televiziune, aparate de fotografiat digitale și camere
video — Subpozițiile 8525 80 91 și 8525 80 99 — Camere video integrate în ochelari de sport — Funcția
„mărire/micșorare optică” — Înregistrarea de fișiere provenind din surse externe)*

(2015/C 138/28)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Düsseldorf

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Vario Tek GmbH

Pârât: Hauptzollamt Düsseldorf

Dispozitivul

- 1) Nomenclatura combinată care figurează în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun, în versiunea sa care rezultă din Regulamentul (UE) nr. 1006/2011 al Comisiei din 27 septembrie 2011, trebuie interpretată în sensul că faptul că o cameră video integrată în ochelari de sport, cum sunt camerele în discuție în litigiul principal, este lipsită de o funcție de „mărire/mișorare optică” nu împiedică clasificarea respectivelor ochelari la subpozițiile 8525 80 91 și 8525 80 99 din această nomenclatură.
- 2) Nomenclatura combinată care figurează în anexa I la Regulamentul nr. 2658/87, în versiunea sa care rezultă din Regulamentul nr. 1006/2011, trebuie interpretată în sensul că faptul că o cameră video integrată în ochelari de sport, cum sunt camerele în discuție în litigiul principal, oferă posibilitatea de a înregistra și de a stoca pe un suport interschimbabil fișiere video sau audio provenind dintr-o sursă externă se opune clasificării lor la subpoziția 8525 80 91 din această nomenclatură dacă această înregistrare poate fi realizată în mod autonom și fără să depindă de echipamente sau de programe externe.

⁽¹⁾ JO C 223, 14.7.2014.

**Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 5 martie 2015 – Ahmed Abdelaziz Ezz și alții/Consiliul
Uniunii Europene, Comisia Europeană**

(Cauza C-220/14 P) ⁽¹⁾

**(Recurs — Măsuri restrictive adoptate împotriva anumitor persoane având în vedere situația din Egipt —
Înghetarea fondurilor unor persoane care fac obiectul unor proceduri judiciare în legătură cu însușirea
ilegală a unor fonduri de stat — Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva corupției)**

(2015/C 138/29)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurenți: Ahmed Abdelaziz Ezz, Abla Mohammed Fawzi Ali Ahmed, Khadiga Ahmed Ahmed Kamel Yassin, Shahinaz Abdel Azizabdel Wahab Al Naggar (reprezenți: J. Lewis QC, B. Kennelly și J. Pobjoy, barristers, J. Binns, solicitor)

Celelalte părți din procedură: Consiliul Uniunii Europene (reprezenți: M. Bishop și I. Gurov, agenți), Comisia Europeană (reprezenți: F. Castillo de la Torre și D. Gauci, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Îi obligă pe domnul Ahmed Abdelaziz Ezz, precum și pe doamnele Abla Mohammed Fawzi Ali Ahmed, Khadiga Ahmed Ahmed Kamel Yassin și Shahinaz Abdel Azizabdel Wahab Al Naggar să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Consiliul Uniunii Europene și de Comisia Europeană.

⁽¹⁾ JO C 235, 21.7.2014.

**Hotărârea Curții (Camera a doua) din 26 februarie 2015 – H/Curtea de Justiție a Uniunii Europene
(Cauza C-221/14 P) ⁽¹⁾**

**[Recurs — Regimul financiar al membrilor Curții de Justiție a Uniunii Europene — Fost membru al
Tribunalului Funcției Publice — Cerere de afiliere la sistemul comun de asigurări de sănătate (RCAM) —
Decizie — Refuz — Căi de atac — Tardivitate — Inadmisibilitate]**

(2015/C 138/30)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: H (reprezentant: S. Sagias, dikigoros)

Cealaltă parte din procedură: Curtea de Justiție a Uniunii Europene (reprezentant: A.V. Placco, agent)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Îl obligă pe domnul H la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 235, 21.7.2014.

**Hotărârea Curții (Camera a treia) din 26 februarie 2015 – Comisia Europeană/Marele Ducat al
Luxemburgului**

(Cauza C-238/14) ⁽¹⁾

**(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Politica socială — Directiva 1999/70/CE —
Acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP — Lucrători
temporari din domeniul spectacolului — Contracte de muncă pe durată determinată succesive — Clauza 5
punctul 1 — Măsuri de prevenire a recurgerii abuzive la contractele pe durată determinată succesive —
Noțiunea „motive obiective” care justifică astfel de contracte)**

(2015/C 138/31)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Enegren și D. Martin, agenți)

Pârât: Marele Ducat al Luxemburgului (reprezentant: D. Holderer, agent)

Dispozitivul

- 1) Prin menținerea unor derogări de la măsurile prin care se urmărește prevenirea unei utilizări abuzive a contractelor de muncă pe durată determinată succesive încheiate cu lucrătorii temporari din domeniul spectacolului, Marele Ducat al Luxemburgului nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul clauzei 5 din Acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat la 18 martie 1999, care figurează în anexa la Directiva 1999/70/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 privind acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP.
- 2) Obligă Marele Ducat al Luxemburgului la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 235, 21.7.2014.

Cerere de aviz prezentată de Parlamentul European în temeiul articolului 218 alineatul (11) TFUE**(Avizul 1/15)**

(2015/C 138/32)

*Limba de procedură: toate limbile oficiale***Solicitant**

Parlamentul European (reprezentanți: F. Drexler, A. Caiola și D. Moore, agenți)

Întrebările adresate Curții

- Acordul avut în vedere⁽¹⁾ este compatibil cu dispozițiile tratatelor (articolul 16 TFUE) și cu Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene [articolele 7 și 8 și articolul 52 alineatul (1)] în ceea ce privește dreptul persoanelor fizice la protecția datelor cu caracter personal?
- Articolul 82 alineatul (1) litera (d) TFUE și articolul 87 alineatul (2) litera (a) TFUE constituie temeiul juridic adecvat al actului Consiliului privind încheierea acordului avut în vedere sau acest act trebuie să se întemeieze pe articolul 16 TFUE?

⁽¹⁾ Acordul dintre Canada și Uniunea Europeană privind transferul și prelucrarea datelor din registrul cu numele pasagerilor.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Rayonen sad Sofia (Bulgaria) la 26 septembrie 2014 –
Rumyana Asenova Petrus/Bulgaria****(Cauza C-451/14)**

(2015/C 138/33)

*Limba de procedură: bulgara***Instanța de trimitere**

Rayonen sad Sofia

Părțile din procedura principală*Reclamantă:* Rumyana Asenova Petrus*Pârâtă:* Republica Bulgaria

Prin Ordonanța din 5 februarie 2015, Curtea (Camera a cincea) a declarat că este vădit incompetentă să răspundă la întrebarea adresată de Rayonen sad Sofia (Bulgaria).

**Recurs introdus la 14 noiembrie 2014 de Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci,
desene și modele industriale) (OAPI) împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) din
3 septembrie 2014 în cauza T-686/13, Unibail/OAPI****(Cauza C-512/14 P)**

(2015/C 138/34)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Recurent: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) (reprezentant: A. Folliard-Monguiral, agent)

Cealaltă parte din procedură: Unibail Management

Concluziile recurentului

- Anularea hotărârii atacate;
- soluționarea litigiului în conformitate cu articolul 61 primul paragraf teza a doua din Statut și
- obligarea reclamantei din procedura în fața Tribunalului la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Oficiu.

Motivele și principalele argumente

Recurentul invocă un motiv unic în susținerea recursului. Astfel, OAPI apreciază că Tribunalul a încălcat articolul 75 prima teză din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 ⁽¹⁾ al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară coroborat cu articolul 7 alineatul (1) litera (b) din același regulament. Tribunalul nu numai că ar fi efectuat o interpretare eronată a conținutului noțiunii de motivare globală, ci ar fi efectuat și o interpretare eronată a propriei jurisprudențe. În sfârșit, recurentul reproșează Tribunalului că a răsturnat sarcina probei.

⁽¹⁾ JO L 78, p. 1.

Recurs introdus la 14 noiembrie 2014 de Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) din 3 septembrie 2014 în cauza T-687/13, Unibail/OAPI

(Cauza C-513/14 P)

(2015/C 138/35)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) (reprezentant: A. Folliard-Monguiral, agent)

Cealaltă parte din procedură: Unibail Management

Concluziile recurentului

- Anularea hotărârii atacate;
- soluționarea litigiului în conformitate cu articolul 61 primul paragraf teza a doua din Statut și
- obligarea reclamantei din procedura în fața Tribunalului la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Oficiu.

Motivele și principalele argumente

Recurentul invocă un motiv unic în susținerea recursului. Astfel, OAPI apreciază că Tribunalul a încălcat articolul 75 prima teză din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 ⁽¹⁾ al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară coroborat cu articolul 7 alineatul (1) litera (b) din același regulament. Tribunalul nu numai că ar fi efectuat o interpretare eronată a conținutului noțiunii de motivare globală, ci ar fi efectuat și o interpretare eronată a propriei jurisprudențe. În sfârșit, recurentul reproșează Tribunalului că a răsturnat sarcina probei.

⁽¹⁾ JO L 78, p. 1.

Acțiune introdusă la 19 decembrie 2014 – Parlamentul European/Consiliul Uniunii Europene**(Cauza C-595/14)**

(2015/C 138/36)

*Limba de procedură: franceza***Părțile***Reclamant:* Parlamentul European (reprezentanți: F. Drexler, A. Caiola și M. Pencheva, agenți)*Pârât:* Consiliul Uniunii Europene**Concluziile reclamantului**

- anularea Deciziei de punere în aplicare 2014/688/UE a Consiliului din 25 septembrie 2014 privind supunerea substanțelor 4-iodo-2,5-dimetoxi-N-(2-metoxibenzil)fenetilamină (25I-NBOMe), 3,4-dicloro-N-[[1-(dimetilamino)ciclohexil]metil]benzamidă (AH-7921), 3,4-metilendioxi-pirovaleronă (MDPV) și 2-(3-metoxifenil)-2-(etilamino)ciclohexană (metoxetamină) unor măsuri de control⁽¹⁾;
- menținerea efectelor Deciziei de punere în aplicare 2014/688/UE a Consiliului până la momentul la care aceasta va fi înlocuită cu un nou act adoptat în mod valabil.
- obligarea pârâtului la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii formulate, întemeiată pe articolul 263 TFUE, Parlamentul European invocă două motive.

Primul motiv se referă la utilizarea de către Consiliu a unui temei juridic abrogat prin intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona și, alternativ, a unui temei juridic derivat care, în sine, este, conform jurisprudenței Curții, nelegal.

Al doilea motiv vizează utilizarea de către Consiliu a unei proceduri decizionale pentru adoptarea Deciziei 2014/688/UE care nu este corectă din punct de vedere juridic. Parlamentul nu ar fi fost implicat în procedura care a condus la adoptarea deciziei atacate. Din acest fapt Parlamentul deduce, pe cale de consecință, încălcarea tratatelor și a normelor fundamentale de procedură.

În cazul în care Curtea ar decide anularea deciziei atacate, Parlamentul apreciază că ar fi oportun ca aceasta să își exercite discreția în vederea menținerii efectelor deciziei contestate, în conformitate cu articolul 264 al doilea paragraf TFUE, până la momentul la care aceasta va fi înlocuită cu un nou act adoptat în mod valabil.

⁽¹⁾ JO L 287, p. 22.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Nejvyšší správní soud (Republica Cehia) la 13 ianuarie 2015 – Odvolací finanční ředitelství/Český rozhlas**(Cauza C-11/15)**

(2015/C 138/37)

*Limba de procedură: ceha***Instanța de trimitere**

Nejvyšší správní soud

Părțile din procedura principală

Recurentă: Odvolací finanční ředitelství

Intimat: Český rozhlas

Întrebările preliminare

Prestarea serviciului public de radiodifuziune finanțat prin taxe legale obligatorii a căror valoare este stabilită prin lege, pe baza deținerii în proprietate sau în posesie a unui receptor radio ori a dreptului de a-l utiliza pe alte temeuri juridice, poate fi considerată ca fiind o „prestare a unui serviciu contra plată” în sensul articolului 2 punctul 1 din A șasea directivă 77/388/CEE privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare⁽¹⁾, care trebuie să fie scutită de TVA în conformitate cu articolul 13 secțiunea A alineatul (1) litera (q) din directiva respectivă, sau este o activitate fără caracter economic care nu este deloc supusă TVA-ului potrivit articolului 2 din A șasea directivă și în cazul căreia, prin urmare, nu se aplică scutirea de TVA în temeiul articolului 13 secțiunea A alineatul (1) litera (q) din această directivă?

⁽¹⁾ JO L 145, p. 1.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Finanzgericht München (Germania) la 21 ianuarie 2015 – Josef Plöckl/Finanzamt Schrobenhausen

(Cauza C-24/15)

(2015/C 138/38)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht München

Părțile din procedura principală

Reclamant: Josef Plöckl

Pârât: Finanzamt Schrobenhausen

Întrebarea preliminară

Articolului 22 alineatul (8) și articolul 28c secțiunea A litera (a) primul paragraf și litera (d) din A șasea directivă 77/388/CEE⁽¹⁾ a Consiliului din 17 mai 1977 permit statelor membre să refuze scutirea fiscală aferentă unei livrări intracomunitare (în speță: transfer intracomunitar de bunuri) atunci când, într-adevăr, furnizorul nu a luat toate măsurile rezonabile pentru a îndeplini cerințele formale privind înregistrarea unui număr de identificare în scopuri de TVA, dar nu există indicii concrete privind evaziunea fiscală, bunul a fost transferat în alt stat membru și sunt îndeplinite și restul condițiilor pentru scutirea fiscală?

⁽¹⁾ A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare, JO L 145, p. 1, cu modificările ulterioare.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione siciliana (Italia) la 22 ianuarie 2015 – Pippo Pizzo/CRGT

(Cauza C-27/15)

(2015/C 138/39)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione siciliana

Părțile din procedura principală

Reclamant: Pippo Pizzo

Pârâtă: CRGT srl

Întrebările preliminare

- 1) Articolele 47 și 48 din Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii⁽¹⁾ trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale, precum cea italiană descrisă anterior, care permite utilizarea capacităților în mod fracționat, în termenii menționați anterior, în cadrul serviciilor?
- 2) Principiile dreptului Uniunii Europene, în special cel al protecției încrederii legitime, cel al securității juridice și cel al proporționalității, se opun unei norme din dreptul unui stat membru care permite excluderea dintr-o procedură de achiziții publice a unei întreprinderi care, pentru că nu era în mod expres precizată în documentele aferente procedurii de cerere de ofertă, nu a avut cunoștință de obligația – a cărei nerespectare este sancționată cu excluderea – de a efectua plata unei sume în scopul participării la procedura menționată și aceasta în pofida faptului că existența obligației în cauză nu este clar deductibilă din formularea legii în vigoare în statul membru, dar poate fi totuși reconstruită în urma unei operațiuni juridice duble, constând, în primul rând, în interpretarea extensivă a anumitor prevederi din dreptul pozitiv al aceluiași stat membru și, ulterior, în integrarea – în conformitate cu rezultatele acestei interpretări extensive – a conținutului normativ al documentelor aferente procedurii de cerere de ofertă?

⁽¹⁾ JO L 134, p. 114, Ediție specială, 06/vol. 8, p. 116.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Țările de Jos)
la 23 ianuarie 2015 – Koninklijke KPN NV și alții/Autoriteit Consument en Markt (ACM)**

(Cauza C-28/15)

(2015/C 138/40)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Părțile din procedura principală

Reclamante: Koninklijke KPN NV și KPN BV, T-Mobile Netherlands BV, Tele2 Nederland BV, Ziggo BV, Vodafone Libertel BV, UPC Nederland BV și UPC Business BV

Pârâtă: Autoriteit Consument en Markt (ACM)

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 4 alineatul (1) din Directiva-cadru⁽¹⁾ coroborat cu articolele 8 și 13 din Directiva privind accesul⁽²⁾ trebuie interpretat în sensul că, în principiu, atunci când consideră că este adecvat pe baza circumstanțelor situației pe care trebuie s-o aprecieze și/sau pe baza considerentelor din dreptul național, respectiv supranațional, instanțelor naționale le este permis să soluționeze un litigiu privind legalitatea unui tarif calculat în funcție de costuri, impus de autoritatea națională de reglementare (ANR) pentru terminarea apelurilor pe piața de gros, într-un mod diferit față de Recomandarea Comisiei din 7 mai 2009 cu privire la reglementarea tarifelor de terminare a apelurilor telefonice în rețele fixe și în rețele mobile în UE (2009/396/CE)⁽³⁾, care prezintă drept metodă adecvată de calculație a tarifelor de terminare a apelurilor telefonice metoda BULRIC pur?

- 2) În cazul unui răspuns afirmativ, în ce măsură le este atunci permis instanțelor naționale ca, la aprecierea unei măsuri privind calculația tarifelor în funcție de costuri,
- a. având în vedere dispozițiile articolului 8 alineatul (3) din Directiva-cadru, să evalueze argumentul ANR potrivit căruia s-ar promova dezvoltarea pieței interne pe baza măsurii influențării efective a funcționării pieței interne?
 - b. având în vedere obiectivele de natură politică și principiile de reglementare prevăzute la articolul 8 din Directiva-cadru și la articolul 13 din Directiva privind accesul, să examineze dacă măsura privind tarifele:
 - i) este proporțională;
 - ii) este adecvată;
 - iii) este adaptată și justificată?
 - c. să solicite ANR să argumenteze în mod suficient de credibil că:
 - i) obiectivul politic prevăzut la articolul 8 alineatul (2) din Directiva-cadru, potrivit căruia ANR promovează concurența în furnizarea rețelelor și serviciilor de comunicații electronice, este îndeplinit efectiv și că utilizatorii obțin beneficii maxime în ceea ce privește opțiunile, tariful și calitatea?
 - ii) obiectivul politic de a contribui la dezvoltarea pieței interne, prevăzut la articolul 8 alineatul (3) din Directiva-cadru, este realizat efectiv?
 - iii) obiectivul politic privind promovarea intereselor cetățenilor Uniunii Europene, prevăzut la articolul 8 alineatul (4) din Directiva-cadru, este realizat efectiv?
 - d. având în vedere dispozițiile articolului 16 alineatul (3) din Directiva-cadru, precum și articolul 8 alineatele (2) și (4) din Directiva privind accesul, pentru răspunsul la întrebarea dacă metoda de calculație a prețurilor este adecvată, să ia în considerare aspectul că măsura a fost impusă pe o piață pe care întreprinderile supuse reglementării dispun de o putere semnificativă, iar în forma aleasă (BULRIC pur) aceasta servește promovării unuia dintre obiectivele prevăzute în Directiva-cadru – interesele utilizatorilor finali – pe o altă piață care nu este luată în considerare în vederea unei reglementări?

⁽¹⁾ Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice (Directivă-cadru) (JO L 108, p. 33, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 195).

⁽²⁾ Directiva 2002/19/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind accesul la rețelele de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora (Directiva privind accesul) (JO L 108, p. 7, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 169).

⁽³⁾ JO L 124, p. 67.

Recurs introdus la 27 ianuarie 2015 de Simba Toys GmbH & Co. KG împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 25 noiembrie 2014 în cauza T-450/09, Simba Toys GmbH & Co. KG/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

(Cauza C-30/15 P)

(2015/C 138/41)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Simba Toys GmbH & Co. KG (reprezentant: O. Ruhl, avocat)

Celelalte părți din procedură: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Seven Towns Limited

Concluziile recurenței

Recurența solicită Curții:

- Anularea Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene din 25 noiembrie 2014 în cauza T-450/09, Simba Toys GmbH & Co. KG/OAPI – Seven Towns Limited;
- anularea Deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 1 septembrie 2009 (cauza 1526/2008-2);
- obligarea Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) și a Seven Towns Limited la plata cheltuielilor de judecată aferente procedurii de recurs în fața Curții și procedurii în primă instanță în fața Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

Recurența invocă șase motive de recurs: primul motiv de recurs este întemeiat pe încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) din Regulamentul nr. 40/94 ⁽¹⁾. Al doilea motiv de recurs este întemeiat pe încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (e) punctul (i) din Regulamentul nr. 40/94. Al treilea motiv de recurs este întemeiat pe încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (e) punctul (iii) din Regulamentul nr. 40/94. Al patrulea motiv de recurs este întemeiat pe încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94. Al cincilea motiv de recurs este întemeiat pe încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 40/94. Al șaselea motiv de recurs este întemeiat pe încălcarea articolului 76 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009 ⁽²⁾.

Primul motiv de recurs este împărțit în unsprezece aspecte: cerința incorectă de a „sesiza în mod precis”, ignorarea incorectă a produselor deja existente pe piață, aprecieri cu privire la divulgarea reprezentării mărcii bazate pe o distorsionare a faptelor și a probelor, interpretarea prea strictă a criteriului „funcției tehnice”, ignorarea lipsei unor caracteristici esențiale arbitrare, considerații greșite cu privire la interesul public, evaluarea juridică incorectă a relevanței lipsei de forme alternative, descoperirea unor forme alternative bazată pe o distorsionare a faptelor și a probelor, criterii juridice eronate cu privire la cauzalitatea și la rezultatul funcției tehnice, irelevanța posibilității existenței unor cuburi fără linii vizibile, concluzia greșită prin care se extinde pretinsa lipsă a caracterului tehnic al unei subcategorii de produse la toate celelalte produse pentru care este înregistrată o marcă.

Al doilea motiv de recurs constă într-un singur aspect: greșita ignorare a faptului că elementele esențiale sunt funcționale.

Al treilea motiv de recurs constă într-un singur aspect: greșita ignorare a faptului că elementele esențiale atribuie o valoare substanțială produsului.

Al patrulea motiv de recurs este împărțit în unsprezece aspecte: evaluarea juridică incorectă a sarcinii probei, analiza greșită a elementelor individuale ale mărcii atacate, greșita ignorare a caracterului tehnic al elementelor individuale, invocarea incorectă numai a normelor din sectorul vizat, criteriul „spontan” eronat, concluzia greșită prin care se extinde pretinsul caracter distinctiv al unei subcategorii de produse la toate celelalte produse pentru care este înregistrată o marcă, aplicarea incorectă a criteriului „formeii celei mai probabile”, respingerea cubului magic drept forma cea mai probabilă numai pe baza unei distorsionări a faptelor și a probelor, evaluarea incorectă a caracterului distinctiv numai din punctul de vedere al consumatorului, refuzul incorect de a lua în considerare produse specifice care se află în mod efectiv pe piață, criterii juridice eronate cu privire la relevanța produselor care se află deja pe piață.

Al cincilea motiv de recurs este împărțit în opt aspecte: cerința eronată a „lipsei de ambiguitate”, criteriul „spontan” eronat, interpretarea greșită a criteriului „legăturii directe și concrete”, analiza incorectă a caracterului descriptiv numai cu privire la formularea generală a produselor, definiția greșită a publicului relevant, evaluarea incorectă a cunoștințelor publicului, greșita ignorare a evoluțiilor viitoare, evaluarea incorectă a interesului public prin referirea incorectă la forme alternative.

Al șaselea motiv de recurs constă într-un singur aspect: constatarea incorectă a unor fapte fără administrarea de probe.

- ⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO L 11, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 146).
- ⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Commissione Tributaria Provinciale di Cagliari (Italia) la 29 ianuarie 2015 – Giacomo Bolasco di Gianni Bolasco S.a.s./Comune di Monastir, Equitalia Centro SpA

(Cauza C-37/15)

(2015/C 138/42)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Commissione Tributaria Provinciale di Cagliari

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Giacomo Bolasco di Gianni Bolasco S.a.s.

Pârâte: Comune di Monastir, Equitalia Centro SpA

Întrebarea preliminară

Dreptul comunitar se opune reglementării instituite prin articolul 188 din Decretul legislativ nr. 152/2006 și prin Decretul Ministerului Mediului din 17 decembrie 2009 potrivit căreia intrarea în vigoare a reglementării de transpunere a Directivei 2008/98/CE ⁽¹⁾ este amânată până la adoptarea unui decret ministerial de definire a modalităților tehnice și a termenelor de intrare în vigoare a respectivei reglementări de transpunere?

⁽¹⁾ Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive (JO L 312, p. 3).

Cerere de decizie preliminară introdusă de High Court of Ireland (Irlanda) la 2 februarie 2015 – Gerard Dowling, Padraig McManus, Piotr Skoczylas, Scotchstone Capital Fund Limited/Minister for Finance

(Cauza C-41/15)

(2015/C 138/43)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

High Court of Ireland

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Gerard Dowling, Padraig McManus, Piotr Skoczylas, Scotchstone Capital Fund Limited

Pârât: Minister for Finance

Întrebările preliminare

- 1) A doua directivă privind societățile comerciale ⁽¹⁾ interzice în toate situațiile, inclusiv în împrejurările din speță, emiterea unei ordonanțe de somare în temeiul articolului 9 din Legea din 2010 privind stabilizarea instituțiilor de credit, pe baza aprecierii efectuate de Minister că ordonanța este necesară, în cazul în care o astfel de ordonanță are ca efect majorarea capitalului unei societăți fără acordul adunării generale, atribuirea de noi acțiuni fără a fi oferite mai întâi acționarilor existenți în baza dreptului de preempțiune și fără acordul adunării generale, reducerea valorii nominale a acțiunilor societății fără acordul adunării generale și, în acest scop, modificarea actului constitutiv și a statutului societății fără acordul adunării generale?
- 2) Emiterea ordonanței de somare de către High Court în temeiul articolului 9 din Legea din 2010 privind stabilizarea instituțiilor de credit în ceea ce privește Irish Life and Permanent Group Holdings plc și Irish Life and Permanent plc a dus la încălcarea dreptului Uniunii?

⁽¹⁾ A doua Directivă 77/91/CEE a Consiliului din 13 decembrie 1976 de coordonare, în vederea echivalării, a garanțiilor impuse societăților comerciale în statele membre, în înțelesul articolului 58 al doilea paragraf din tratat, pentru protejarea intereselor asociaților sau terților, în ceea ce privește constituirea societăților comerciale pe acțiuni și menținerea și modificarea capitalului acestora (JO 1977 L 26, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 8).

Cerere de decizie preliminară introdusă de cour d'appel de Bruxelles (Belgia) la 6 februarie 2015 – État belge – SPF Finances/ING International SA, succesoare în drepturi și obligații a ING Dynamic SA

(Cauza C-48/15)

(2015/C 138/44)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour d'appel de Bruxelles

Părțile din procedura principală

Reclamant: État belge – SPF Finances

Pârâtă: ING International SA, succesoare în drepturi și obligații a ING Dynamic SA

Întrebările preliminare

- 1) Directiva 69/335/CEE a Consiliului din 17 iulie 1969 privind taxele indirecte aplicate majorării capitalului ⁽¹⁾ și, mai precis, articolele 2, 4, 10 și 11 din aceasta, coroborate, trebuie interpretate în sensul că se opun unor dispoziții de drept național precum articolele 161 și 162 din Codul belgian privind taxele asupra succesiunii, modificate prin Legea-program din 22 decembrie 2003 referitoare la taxa privind organismele de plasament colectiv, în sensul că taxa respectivă se aplică anual organismelor de plasament colectiv constituite sub forma societăților de capitaluri în alt stat membru și care comercializează titlurile lor de participare în Belgia, cu privire la cuantumul total al titlurilor lor de participare subscrise în Belgia, din care s-a dedus cuantumul răscumpărărilor sau al rambursărilor unor astfel de subscrieri, cu consecința că sumele colectate în Belgia de asemenea organisme de plasament colectiv sunt supuse taxei respective în măsura în care rămân la dispoziția organismelor amintite?
- 2) Articolele 49-55 și 56-[60] din Tratatul CE, eventual coroborate cu articolul 10 și cu articolul 293 a doua liniuță din Tratatul CE, trebuie interpretate în sensul că se opun ca un stat membru să modifice în mod unilateral criteriul de legătură al unui impozit astfel cum este prevăzut la articolul 161 și următoarele din Codul belgian privind taxele asupra succesiunii pentru a înlocui un criteriu de legătură personal întemeiat pe reședința contribuabilului și consacrat de dreptul fiscal internațional cu un pretins criteriu de legătură real care nu este consacrat de dreptul fiscal internațional, ținând seama de faptul că, pentru a-și afirma suveranitatea fiscală, statul membru adoptă o sancțiune specifică astfel cum este prevăzută la articolul 162 al treilea paragraf din Codul belgian privind taxele asupra succesiunii, doar în privința operatorilor străini?

- 3) Articolele 49 și 56 din Tratatul CE, eventual coroborate cu articolul 10 și cu articolul 293 a doua liniuță din Tratatul CE, trebuie interpretate în sensul că se opun unui impozit precum cel descris mai sus care, în măsura în care nu ține seama în niciun fel de impozitele care se aplică deja în statul lor membru de origine organismelor de plasament colectiv constituite în alt stat membru, reprezintă o obligație financiară suplimentară de natură să afecteze comercializarea titlurilor lor de participare în Belgia?
- 4) Directiva 85/611/CEE a Consiliului din 20 decembrie 1985 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind anumite organisme de plasament colectiv în valori mobiliare ⁽²⁾, eventual coroborată cu articolul 10 și cu articolul 293 a doua liniuță din Tratatul CE, trebuie interpretată în sensul că se opune unui impozit precum cel descris mai sus, în măsura în care acesta aduce atingere obiectivului principal al directivei de facilitare a comercializării titlurilor de participare ale organismelor de plasament colectiv în Uniunea Europeană?
- 5) Articolele 49 și 56 din Tratatul CE trebuie interpretate în sensul că se opun obligațiilor administrative ocazionate de perceperea unui impozit precum cel descris mai sus în cazul organismelor de plasament colectiv constituite în alt stat membru care comercializează titlurile lor de participare în Belgia?
- 6) Articolele 49 și 56 din Tratatul CE trebuie interpretate în sensul că se opun unei dispoziții de drept național precum articolul 162 al doilea paragraf din Codul belgian privind taxele asupra succesiunii prin faptul că această dispoziție prevede o sancțiune specifică pentru organismele de plasament colectiv constituite în alt stat membru care comercializează titlurile lor de participare în Belgia, și anume interdicția pronunțată de o instanță de a plasa pe viitor titluri de participare în Belgia în cazul omisiunii de a-și trimite declarația pentru 31 martie din fiecare an sau în cazul neplății taxei descrise mai sus?

⁽¹⁾ JO L 249, p. 25, Ediție specială, 09/vol. 1, p. 9.

⁽²⁾ JO L 375, p. 3, Ediție specială, 06/vol. 1, p. 138.

**Recurs introdus la 6 februarie 2015 de Kurt Hesse împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi)
din 27 noiembrie 2014 în cauza T-173/11, Kurt Hesse și Lutter & Partner GmbH/Oficiul pentru
Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)**

(Cauza C-50/15 P)

(2015/C 138/45)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurent: Kurt Hesse (reprezentant: M. Krogmann, avocat)

Celelalte părți din procedură: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Lutter & Partner GmbH, Dr. Ing. h. c. F. Porsche AG

Concluziile recurentului

Recurentul solicită:

- anularea Hotărârii Tribunalului din 27 noiembrie 2014 (cauza T-173/11),
- anularea Deciziei Camerei a patra de recurs din 11 ianuarie 2011 (cauza R 0306/2010-4) și respingerea opoziției împotriva cererii de înregistrare a mărcii comunitare nr. 5723 432 din 16 februarie 2007.

În subsidiar,

- trimiterea cauzei la Tribunal spre rejudecare.

În plus, recurentul solicită:

- obligarea părților la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurentul invocă următoarele motive:

1. Neluarea în considerare, eronată, a unor factorilor relevanți pentru aprecierea similitudinii produselor potrivit articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul privind marca comunitară ⁽¹⁾

Recurentul contestă aprecierea Tribunalului, potrivit căreia în mod corect camera de recurs a reținut că „aparatele de navigație mobile, în special aparatele de navigație mobile prin satelit”, pe de o parte, și produsele acoperite de marca solicitată, pe de altă parte, sunt similare. La aprecierea similitudinii, Tribunalul nu a luat în considerare factori esențiali, precum natura produselor vizate, fabricarea lor, comercializarea lor, canalele de distribuție și punctele de vânzare. La o analiză completă, cu luarea în considerare a tuturor factorilor relevanți, nu s-ar fi putut reține similitudinea produselor.

2. Denaturarea faptelor și eroarea de drept în aplicarea criteriului notorietății mărcii potrivit articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul privind marca comunitară

Tribunalul a reținut în mod eronat constatarea camerei de recurs potrivit căreia marca „Carrera” este cunoscută de o parte semnificativă a publicului. Camera de recurs și-a fundamentat concluzia pe unele aspecte ale unui sondaj de opinie. Camera de recurs și Tribunalul au considerat că unele aspecte esențiale ale expertizei sunt „lipsite de valoare”, iar pe altele le-a ignorat cu desăvârșire. Prin urmare, hotărârea Tribunalului se întemeiază pe o denaturare semnificativă a faptelor și a mijloacelor de probă.

3. Eroarea de drept în constatarea unui „transfer de imagine” potrivit articolului 8 alineatul (1) din Regulamentul privind marca comunitară

În mod eronat, Tribunalul nu a infirmat constatarea camerei de recurs potrivit căreia există riscul unui „transfer de imagine” în favoarea mărcii „Carrera”, solicitată de recurent. Camera de recurs a reținut că toate produsele acoperite de marca solicitată puteau fi „montate și utilizate în autovehicule”. Ar rezulta astfel o „percepție socială” conform căreia produsele solicitate, pe de o parte, și autovehiculele, pe de altă parte, ar „coincide”. În fapt însă, simpla împrejurare că produsele solicitate sunt montate și pot fi utilizate în autovehicule, nu fundamentează nicio „percepție socială” și nu conduce la un transfer de imagine. În această privință, camera de recurs și Tribunalul nu și-au întemeiat decizia în mod comprehensibil.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p.1)

Cerere de decizie preliminară introdusă de Hof van beroep te Antwerpen (Belgia) la 9 februarie 2015 – United Video Properties Inc./Telenet NV

(Cauza C-57/15)

(2015/C 138/46)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Hof van beroep te Antwerpen

Părțile din procedura principală

Apelantă: United Video Properties Inc.

Intimată: Telenet NV

Întrebările preliminare

- 1) Noțiunea „cheltuielile de judecată rezonabile și proporționale și celelalte cheltuieli” din articolul 14 din Directiva privind respectarea [drepturilor de proprietate intelectuală] ⁽¹⁾ se opune legislației belgiene care oferă instanței posibilitatea de a lua în considerare anumite caracteristici specifice proprii cauzei și care, în ceea ce privește costurile pentru asistența oferită de un avocat, prevede un sistem de tarife forfetare variate?
- 2) Noțiunea „cheltuielile de judecată rezonabile și proporționale și celelalte cheltuieli” de la articolul 14 din Directiva privind respectarea [drepturilor de proprietate intelectuală] se opune jurisprudenței potrivit căreia costurile pentru consultața tehnică pot fi rambursate numai în cazul unei culpe (contractuale sau extracontractuale)?

⁽¹⁾ Directiva 2004/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind respectarea drepturilor de proprietate intelectuală (JO L 157, p. 45, Ediție specială, 17/vol. 2, p. 56).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Commissione Tributaria Provinciale di Catanzaro (Italia)
la 9 februarie 2015 – Esse Di Emme Costruzioni Srl/Tribunale Amministrativo Regionale della
Calabria, Ministero della Giustizia, Ministero dell'Economia e delle Finanze**

(Cauza C-59/15)

(2015/C 138/47)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Commissione Tributaria Provinciale di Catanzaro

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Esse Di Emme Costruzioni Srl

Pârâți: Tribunale Amministrativo Regionale della Calabria, Ministero della Giustizia, Ministero dell'Economia e delle Finanze

Întrebarea preliminară

Principiul prevăzut la articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – care precizează, în materie de achiziții publice, conținutul articolului 1 din Directiva 89/665/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1989 ⁽¹⁾ – în temeiul căruia orice persoană ale cărei drepturi și libertăți garantate de dreptul Uniunii sunt încălcate are dreptul la o cale de atac eficientă în fața unei instanțe judecătorești, se opune unei reglementări naționale, precum cea prevăzută la articolele 9, 13 și 14 din Decretul Președintelui Republicii nr. 115 din 30 mai 2002, aplicabilă în speță, care prevede, pentru accesul la justiție în materie de contencios administrativ în ceea ce privește procedurile de atribuire a contractelor de achiziții publice, plata unei taxe unificate al cărei quantum este mai ridicat decât cel prevăzut pentru accesul la justiție în materie de contencios administrativ în alte domenii?

⁽¹⁾ Directiva 89/665/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1989 privind coordonarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind aplicarea procedurilor care vizează căile de atac față de atribuirea contractelor de achiziții publice de produse și a contractelor publice de lucrări (JO L 395, p. 33, Ediție specială, 06/vol. 1, p. 237).

**Recurs introdus la 11 februarie 2015 de Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH împotriva Hotărârii
Tribunalului (Camera a cincea) din 11 decembrie 2014 în cauza T-476/12, Saint-Gobain Glass
Deutschland GmbH/Comisia Europeană**

(Cauza C-60/15 P)

(2015/C 138/48)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH (reprezentanți: S. Altenschmidt și P.-A. Schütter, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurente

- Anularea Hotărârii Tribunalului din 11 decembrie 2014 în cauza T-476/12;
- în plus, admiterea concluziilor din acțiunea formulată în prima instanță, prin care se solicită anularea Deciziei Comisiei din 17 ianuarie 2013 (GestDem nr. 3273/2012).

Motivele și principalele argumente

Tribunalul nu a respectat cerințele prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 ⁽¹⁾ în privința existenței unor motive de respingere a liberului acces la informațiile de mediu. Spre deosebire de cerința impusă la articolul 6 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1367/2006, Tribunalul nu a interpretat în mod strict motivele de refuz prevăzute la articolul 4 alineatul (3) și la articolul 4 alineatul (5) din Regulamentul nr. 1049/2001 ⁽²⁾. De asemenea, Tribunalul nu a luat în considerare în mod corespunzător interesul public manifestat de recurentă pentru accesul la informațiile de mediu. Astfel, hotărârea atacată contravine și Convenției de la Aarhus privind accesul la informațiile de mediu, care a fost aprobată de Uniune.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 septembrie 2006 privind aplicarea, pentru instituțiile și organismele comunitare, a dispozițiilor Convenției de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în domeniul mediului (JO L 264, p. 13, Ediție specială, 15/vol. 17, p. 162).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 3, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Rechtbank Den Haag, sediul din 's-Hertogenbosch (Țările de Jos) la 12 februarie 2015 – Mehrdad Ghezelbash/Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Cauza C-63/15)

(2015/C 138/49)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank Den Haag, sediul din 's-Hertogenbosch

Părțile din procedura principală

Reclamant: Mehrdad Ghezelbash

Pârât: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Întrebările preliminare

- 1) Care este domeniul de aplicare al articolului 27 din Regulamentul nr. 604/2013 ⁽¹⁾, eventual coroborat cu considerentul (19) al acestui regulament?

Conform acestui articol, într-un caz cum este cel din speță, în care resortisantul străin este confruntat cu cererea de preluare abia după acceptarea acesteia și prezintă dovezi care pot conduce la concluzia că nu statul membru solicitat, ci statul membru solicitant este responsabil de examinarea cererii de azil, iar ulterior, statul membru solicitant nu verifică aceste documente și nici nu le prezintă statului membru solicitat, are un solicitant de azil dreptul la o cale de atac (efectivă) împotriva aplicării criteriilor de determinare a statului membru responsabil, prevăzute de Regulamentul nr. 604/2013, la capitolul III?

- 2) În situația în care statul membru solicitat a acceptat o cerere de preluare, iar pentru a invoca aplicarea eronată a criteriilor de determinare a statului membru responsabil, resortisantul străin nu se poate întemeia, în principiu, nici pe Regulamentul nr. 604/2013 și nici pe Regulamentul nr. 343/2003 ⁽²⁾, este corectă susținerea pârâtului, potrivit căreia o derogare de la acest principiu ar fi posibilă numai în situații familiale de natura celor prevăzute în articolul 7 din Regulamentul nr. 604/2013, sau pot fi acceptate și alte fapte și împrejurări speciale, pe baza cărora resortisantul străin poate invoca aplicarea eronată a criteriilor de determinare a statului membru responsabil?
- 3) În măsura în care răspunsul la a doua întrebare este că, pe lângă situațiile familiale, există și alte împrejurări care permit resortisantului străin să invoce aplicarea eronată a criteriilor de determinare a statului membru responsabil, sunt faptele și împrejurările prezentate la punctul 12 din această hotărâre astfel de fapte și împrejurări speciale?

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 604/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid (JO L 180, p.31)

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 343/2003 al Consiliului din 18 februarie 2003 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de azil prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe (JO L 50, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 06, p. 56)

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesfinanzhof (Germania) la 12 februarie 2015 – BP
Europa SE/Hauptzollamt Hamburg-Stadt**

(Cauza C-64/15)

(2015/C 138/50)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din procedura principală

Recurentă: BP Europa SE

Intimat: Hauptzollamt Hamburg-Stadt

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 10 alineatul (4) din Directiva 2008/118/CE ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că se consideră că cerințele pe care le prevede sunt îndeplinite numai atunci când ansamblul produselor care se deplasează în regim suspensiv de accize nu a ajuns la destinație sau, ținând seama de dispozițiile articolului 10 alineatul (6) din Directiva 2008/118/CE, reglementarea respectivă se poate aplica și în situațiile în care o parte din cantitatea de produse accizabile care se deplasează în regim suspensiv de accize nu a ajuns la destinație?
- 2) Articolul 20 alineatul (2) din Directiva 2008/118/CE trebuie interpretat în sensul că deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize se încheie numai atunci când destinatarul a descărcat complet mijlocul de transport care a ajuns la acesta, astfel încât deficitul cantitativ se constată în timpul procedurii de descărcare, și astfel în timpul deplasării?
- 3) Se opune articolul 10 alineatul (2) coroborat cu articolul 7 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2008/118/CE unei prevederi din dreptul național, potrivit căreia competența statului membru de destinație de a colecta impozit (pe lângă excluderea cazurilor reglementate la articolul 7 alineatul (4) din Directiva 2008/118/CE) este condiționată numai de depistarea producerii unei nereguli și de imposibilitatea de a determina unde s-a produs neregula sau este necesar să se constate în plus că produsele accizabile au fost eliberate pentru consum prin ieșirea lor din regimul suspensiv de accize?

- 4) Articolul 7 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2008/118/CE trebuie interpretat în sensul că în cazul în care se constată producerea unei nereguli în sensul articolului 10 alineatul (2) din Directiva 2008/118/CE, se consideră că produsele accizabile transportate în regim suspensiv de acciză, care nu au ajuns la destinație sunt eliberate pentru consum în toate situațiile în care nu se poate furniza dovada prevăzută la articolul 7 alineatul (4) din Directiva 2008/118/CE privind distrugerea totală sau pierderea iremediabilă a cantității lipsă constatate?

⁽¹⁾ Directiva 2008/118/CE a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind regimul general al accizelor și de abrogare a Directivei 92/12/CEE (JO L 9, p. 12).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale di Bari (Italia) la 12 februarie 2015 – Procedură penală împotriva Vito Santoro

(Cauza C-65/15)

(2015/C 138/51)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale di Bari

Partea din procedura principală

Vito Santoro

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 49 și următoarele și articolul 56 și următoarele TFUE, astfel cum au fost interpretate de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în Hotărârea pronunțată la 16 februarie 2012 [în cauzele conexe C-72/10 și C-77/10], trebuie să fie interpretate în sensul că se opun organizării unei proceduri de cerere de oferte cu privire la concesiuni cu o durată mai mică decât cea a concesiunilor acordate anterior, în condițiile în care procedura de cerere de oferte menționată este organizată în scopul declarat de remediere a consecințelor derivate din nelegalitatea excluderii unui anumit număr de operatori din cadrul procedurilor de cerere de oferte anterioare?
- 2) Articolul 49 și următoarele și articolul 56 și următoarele TFUE, astfel cum au fost interpretate de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în hotărârea menționată, trebuie să fie interpretate în sensul că se opun posibilității ca cerința unei alinieri temporale a scadențelor concesiunilor să constituie o justificare adecvată pentru o durată a concesiunilor care fac obiectul procedurii de cerere de oferte mai redusă decât cea a concesiunilor atribuite în trecut?
- 3) Articolul 49 și următoarele și articolul 56 și următoarele TFUE, astfel cum au fost interpretate de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în hotărârea menționată, trebuie să fie interpretate în sensul că se opun unei dispoziții prin care se impune cedarea cu titlu gratuit a utilizării bunurilor materiale și imateriale deținute în proprietate care constituie rețeaua de gestiune și de colectare a jocurilor în caz de încetare a activității din cauza expirării duratei concesiunii sau ca efect al unor decizii de decădere sau de revocare?

Acțiune introdusă la 12 februarie 2015 – Comisia Europeană/Republica Elenă

(Cauza C-66/15)

(2015/C 138/52)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: M. Wasmeier și D. Triantafyllou, agenți)

Pârâtă: Republica Elenă

Concluziile reclamantei

Comisia solicită Curții:

- Să declare că, prin perceperea integralității cuantumului taxei de înmatriculare la momentul înmatriculării unui vehicul, închiriat sau utilizat în leasing de către un client rezident în Grecia, de la un furnizor stabilit într-un alt stat membru, fără a lua în considerare nici durata contractului de închiriere sau de leasing, nici durata utilizării vehiculului în cauză pe teritoriul național grec, Republica Elenă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 52 TFUE-62 TFUE în ceea ce privește libera prestare a serviciilor;
- obligarea Republicii Elene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin obligarea furnizorului stabilit într-un alt stat membru la plata integralității cuantumului taxei de înmatriculare a vehiculelor închiriate sau utilizate în leasing de către rezidenți greci, fără a lua în considerare nici durata contractului de închiriere (sau de leasing), nici durata utilizării vehiculului în cauză pe teritoriul național grec, Republica Elenă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 52 TFUE-62 TFUE.

Impunerea plății întregului quantum al taxei este disproporționată și împiedică libera circulație a serviciilor (a se vedea jurisprudența Curții în cauzele Cura Anlagen, C-451/99, Coevering, C-242/05, Ilhan, C-42/08 și VAV Autovermietung GmbH, C-91/10).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Republica Ungară) la 16 februarie 2015 – Nutrivet D.O.O.E.L./Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség

(Cauza C-69/15)

(2015/C 138/53)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Nutrivet D.O.O.E.L.

Pârât: Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség

Întrebările preliminare

- 1) Trebuie să se considere că un transfer de deșeuri este efectuat „într-un mod care nu este specificat propriu zis în documentul prevăzut la anexa VII”, în sensul articolului 2 punctul 35 litera (g) subpunctul (iii) din Regulamentul nr. 1013/2006 ⁽¹⁾, atunci când organizatorul transferului completează casetele 2 („Importator/destinatar”), 7 („Instalația de recuperare”) și 11 („Țări/state în cauză”) din documentul care figurează în anexa VII la același regulament într-un asemenea mod încât există discordanțe între informațiile care figurează în aceste casete, deși informațiile respective sunt menționate în mod clar în scrisoarea de transport internațional, precum și în alte documente disponibile?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, poate fi considerată proporțională o amendă aplicată pentru acest motiv, al cărei quantum echivalează cu cel al amenzii aplicate în cazul neîndeplinirii obligației de completare a documentului care figurează în anexa VII la Regulamentul nr. 1013/2006?
- 3) Este necesar, pentru a declara ilegal un transfer de deșeuri, în sensul articolului 2 punctul 35 litera (g) subpunctul (iii) din Regulamentul nr. 1013/2006, ca persoana care completează documentul care figurează în anexa VII la regulamentul menționat să inducă în eroare în mod intenționat autoritatea?

- 4) Este important, pentru a putea declara ilegal un transfer de deșeuri efectuat „într-un mod care nu este specificat propriu-zis în documentul prevăzut la anexa VII”, în sensul articolului 2 punctul 35 litera (g) subpunctul (iii) din Regulamentul nr. 1013/2006, ca informațiile/datele nespecificate propriu-zis să fie relevante din perspectiva protecției mediului? În cazul unui răspuns afirmativ, ce informații/date din documentul care figurează în anexa VII la regulamentul menționat trebuie considerate relevante din perspectiva protecției mediului?
- 5) Se poate considera că un transfer de deșeuri este efectuat „într-un mod care nu este specificat propriu-zis în documentul prevăzut la anexa VII”, în sensul articolului 2 punctul 35 litera (g) subpunctul (iii) din Regulamentul nr. 1013/2006, în cazul în care autoritatea nu pune în aplicare procedura prevăzută la articolul 24 din regulamentul menționat, nu implică autoritățile în cauză și nu decide respingerea transferului de deșeuri considerat ilegal?
- 6) Cum trebuie înțeleasă și examinată jurisdicția menționată la articolul 18 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 1013/2006?
- 7) Cum trebuie interpretată dispoziția din cuprinsul punctului 15 din partea a IV-a a anexei IC la Regulamentul (CE) nr. 1013/2006, potrivit căreia, pentru a avea calitatea de destinatar, un comerciant sau un broker trebuie să se afle sub jurisdicția țării de destinație?

(¹) Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2006 privind transferul de deșeuri (JO L 190, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 16, p. 172).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Markkinaoikeus (Finlanda) la 19 februarie 2015 –
Viiniverla Oy/Sosiaali- ja terveystalouden lupa- ja valvontavirasto**

(Cauza C-75/15)

(2015/C 138/54)

Limba de procedură: finlandeza

Instanța de trimitere

Markkinaoikeus

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Viiniverla Oy

Pârâtă: Sosiaali- ja terveystalouden lupa- ja valvontavirasto

Întrebările preliminare

- 1) În cadrul aprecierii existenței unei evocări, în sensul articolului 16 litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 110/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 ianuarie 2008 privind definirea, desemnarea, prezentarea, etichetarea și protecția indicațiilor geografice ale băuturilor spirtoase și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 1576/89 al Consiliului (JO L 39, p. 16) (¹), trebuie să se ia în considerare consumatorul mediu, normal informat și suficient de atent și de avizat?
- 2) În cadrul aprecierii legate de interzicerea de a utiliza denumirea „Verlados” pentru o băutură spirtoasă produsă din mere și comercializată în Finlanda sub această denumire, în scopul protejării indicației geografice „Calvados”, ce relevanță prezintă pentru interpretarea noțiunii „evocare”, în sensul prevăzut la articolul 16 litera (b) din Regulamentul nr. 110/2008, următoarele împrejurări:
 - a. primul segment („Verla”) din denumirea „Verlados” corespunde numelui unui sat din Finlanda, pe care consumatorul finlandez l-ar putea recunoaște,
 - b. primul segment („Verla”) din denumirea „Verlados” face trimitere la întreprinderea care fabrică acest produs, Viiniverla Oy,

- c. „Verlados” este un produs local fabricat în Verla, din care se comercializează câteva sute de litri pe an în restaurantul propriu al domeniului viticol și care poate fi achiziționat la comandă, într-o cantitate limitată, de la întreprinderea de stat care comercializează băuturi alcoolice, în conformitate cu Legea privind alcoolul,
- d. cuvintele „Verlados” și „Calvados” au câte trei silabe, dintre care numai o silabă este comună („dos”), dar ultimele patru litere din fiecare cuvânt, și anume jumătate din numărul total al literelor, sunt identice („ados”)?
- 3) În situația în care este considerată o evocare în sensul articolului 16 litera (b) din Regulamentul nr. 110/2008, utilizarea denumirii „Verlados” poate fi totuși autorizată pentru unul dintre motivele citate anterior sau pentru un alt motiv, cum ar fi faptul că nu există un risc, cel puțin pentru un consumator finlandez, să se creeze impresia că „Verlados” este fabricată în Franța?

(¹) JO L 39, p. 16.

**Recurs introdus la 19 februarie 2015 de Curtea de Justiție a Uniunii Europene împotriva Ordonanței
Tribunalului (Camera a treia) din 9 ianuarie 2015 în cauza T-409/14, Marcuccio/Uniunea Europeană și
Curtea de Justiție a Uniunii Europene**

(Cauza C-77/15 P)

(2015/C 138/55)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: Curtea de Justiție a Uniunii Europene (reprezentant: A. V. Placco, agent)

Cealaltă parte din procedură: Luigi Marcuccio

Concluziile recurente

CJUE solicită Curții de Justiție:

- anularea Ordonanței Tribunalului Uniunii Europene (Camera a treia) din 9 ianuarie 2015 în cauza T-409/14, Marcuccio/Uniunea Europeană și Curtea de Justiție a Uniunii Europene, în măsura în care respinge al doilea, al treilea și al patrulea capăt de cerere formulate de CJUE în cererea sa prezentată în fața Tribunalului în temeiul articolului 114 din Regulamentul de procedură al acestuia;
- admiterea capetelor de cerere menționate și, așadar,
 - cu titlu principal, pronunțându-se definitiv asupra litigiului, respingerea acțiunii în despăgubire formulate de domnul Marcuccio ca inadmisibilă, întrucât este îndreptată împotriva CJUE (ca reprezentant al Uniunii);
 - în subsidiar, în ipoteza în care Curtea de Justiție consideră că împrejurarea că o astfel de acțiune este îndreptată împotriva CJUE, iar nu împotriva Comisiei (ca reprezentant al Uniunii) nu este relevantă pentru admisibilitatea ei, dar că Tribunalul ar fi trebuit, pronunțându-se asupra incidentului de procedură invocat de CJUE în fața sa, să dispună substituția CJUE cu Comisia în calitate de pârâtă, să trimită cauza spre rejudecare Tribunalului pentru ca acesta să statueze cu privire la cererea de despăgubire formulată de domnul Marcuccio în conformitate cu aspectele de drept pe care le va fi decis Curtea de Justiție;
- obligarea domnului Marcuccio la plata cheltuielilor de judecată efectuate de CJUE în procedura în primă instanță și în recurs.

Motivele și principalele argumente

În cadrul **primului motiv**, întemeiat pe încălcarea normelor privind reprezentarea Uniunii în fața organelor sale jurisdicționale, CJUE arată că, întrucât nicio dispoziție expresă nu reglementează în mod specific reprezentarea Uniunii în fața organelor sale jurisdicționale în cadrul unor acțiuni introduse în temeiul articolului 268 TFUE în scopul declarării răspunderii extracontractuale a Uniunii, regulile privind această reprezentare trebuie deduse din principiile generale care privesc exercitarea funcției jurisdicționale, în special principiul bunei administrări a justiției și principiile independenței și imparțialității instanței.

CJUE împarte acest prim motiv în două aspecte, referitoare, pe de o parte, la nerespectarea principiului bunei administrări a justiției și, pe de altă parte, la nerespectarea principiilor independenței și imparțialității instanței. În cadrul primului aspect, CJUE arată că concluzia Tribunalului, potrivit căreia este sarcina CJUE să reprezinte Uniunea în acțiunea în despăgubire pentru prejudiciul sus-menționat, se întemeiază în mod clar pe jurisprudența inițiată prin Hotărârea Werhahn Hansamühle și alții/Consiliul și Comisia (63/72-69/72, EU:C:1973: 121, denumită în continuare „Hotărârea Werhahn și alții”). Soluția adoptată în această jurisprudență este aceea potrivit căreia, atunci când Comunitatea, actualmente Uniunea, este chemată să răspundă pentru o faptă a uneia dintre instituțiile sale, ea este reprezentată în fața instanței Uniunii de către instituția (sau instituțiile) căreia îi este atribuit faptul generator al răspunderii. Or, CJUE susține că această soluție nu trebuia aplicată în speță, întrucât, în lumina diferitor elemente, rezultatul se dovedește în realitate contrar interesului bunei administrări a justiției, care, după cum rezultă explicit din Hotărârea Werhahn și alții, este rațiunea de a exista a acestei soluții. În acest context CJUE invocă pe cale incidentală și nerespectarea domeniului de aplicare al articolului 317 primul paragraf TFUE și al articolului 53 alineatul (1) din Regulamentul nr. 966/2012 ⁽¹⁾, potrivit cărora Tribunalul ar fi trebuit să admită principiul imputării unei despăgubiri precum cea solicitată în speță secțiunii din bugetul Uniunii referitoare la Comisie.

În cadrul celui de al doilea aspect al primului motiv, CJUE susține, întemeindu-se pe Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 10 iulie 2008, Mihalkov împotriva Bulgariei (cauza 67719/01), că Tribunalul, reținând că CJUE trebuia să reprezinte Uniunea în cadrul acțiunii în despăgubire pentru prejudiciile suferite de domnul Marcuccio, a încălcat cerințele de independență și de imparțialitate obiectivă a instanței. Astfel, din moment ce, pe de o parte, faptul generator al presupusei răspunderi a intervenit în exercitarea atribuțiilor jurisdicționale ale unui complet de judecată și că, pe de altă parte, completul de judecată chemat să se pronunțe în cauză (i) aparține aceluiași organ jurisdicțional (Tribunalul) căruia îi aparține completul de judecată căruia îi este atribuit faptul generator al răspunderii și (ii) este parte integrantă a pârâtei din aceeași cauză (CJUE), de care judecătorii acestui complet de judecată sunt legați din punct de vedere profesional, cerințele sus-menționate ar fi compromise, și aceasta cu atât mai mult în cazul în care, după cum a considerat Tribunalul, o despăgubire precum cea solicitată în speță ar trebui să greveze asupra secțiunii din buget referitoare la CJUE.

CJUE susține în continuare, în cadrul celui de **al doilea motiv**, că, deoarece nu cuprinde o respingere specifică a argumentelor expuse de CJUE în fața Tribunalului care se întemeiau pe conținutul unei serii de hotărâri ale Curții de Justiție – printre care Hotărârile Groupe Gascogne/Comisia (C-58/12 P, EU:C:2013:770), Gascogne Sack/Comisia (C-40/12 P, EU:C:2013:768) și Kendrion/Comisia (C-50/12 P, EU:C:2013:771) –, ordonanța atacată ar fi viciată întrucât încalcă obligația de motivare.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului (JO L 298, p. 1).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Symvoulis tis Epikrateias (Republica Elenă) la
20 februarie 2015 – Kapnoviomichania Karelia AE/Ypourgos Oikonomikon (Ministrul de finanțe)**

(Cauza C-81/15)

(2015/C 138/56)

Limba de procedură: greaca

Instanța de trimitere

Symvoulis tis Epikrateias

Părțile din procedura principală

Recurentă: Kapnoviomichania Karelia AE

Intimat: Ypourgos Oikonomikon

Întrebarea preliminară

Directiva 92/12/CEE⁽¹⁾, interpretată în lumina principiilor generale ale dreptului Uniunii, în special a principiilor eficacității, securității juridice și proporționalității, trebuie să fie interpretată în sensul că se opune aplicării, într-un caz precum cel din speță, a unei dispoziții legislative a unui stat membru, precum articolul 108 din Codul vamal, potrivit căreia poate fi declarat răspunzător în solidar pentru plata unor sancțiuni administrative pentru contrabandă antrepozitarul autorizat de produse transportate din antrepozitul său fiscal în regim de suspendare a taxei și scoase în mod ilegal din regimul menționat în urma contrabandei – independent de aspectul dacă, în momentul săvârșirii infracțiunii, acesta era proprietarul mărfurilor potrivit normelor de drept privat și independent de aspectul ulterior dacă între autorii contrabandei implicați în deplasarea menționată și antrepozitarul autorizat ar exista un raport contractual din care să se poată deduce că aceștia au acționat în calitate de mandatar ai săi?

⁽¹⁾ Directiva 92/12/CEE a Consiliului din 25 februarie 1992 privind regimul general al produselor supuse accizelor și privind deținerea, circulația și monitorizarea acestor produse (JO L 76, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 1, p. 129)

**Recurs introdus la 24 februarie 2015 de H & R ChemPharm GmbH împotriva Hotărârii Tribunalului
(Camera a treia) din 12 decembrie 2014 în cauza T-551/08, H & R ChemPharm GmbH/Comisia
Europeană**

(Cauza C-95/15 P)

(2015/C 138/57)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: H & R ChemPharm GmbH (reprezentanți: M. Klusmann și S. Thomas, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurente

- Anularea în tot a Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) din 12 decembrie 2014 în cauza T-551/08, în măsura în care privește pe reclamantă;
- cu titlu subsidiar, reducerea în mod adecvat a amenzii în cuantum de 22 de milioane de euro aplicate reclamantei prin articolul 2 din decizia atacată, din 1 octombrie 2008;
- cu titlu mai subsidiar, trimiterea cauzei spre judecare Tribunalului;
- anularea obligației de rambursare a sumei de 10 000 de euro cu titlu de cheltuieli efectuate de Tribunal, impusă în temeiul articolului 90 litera (a) din Regulamentul de procedură al Tribunalului;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Recursul este îndreptat împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) din 12 decembrie 2014 (număr de înregistrare 651533) în cauza T-551/08, H&R ChemPharm GmbH/Comisia, prin care Tribunalul a respins, în măsura în care privește pe reclamantă, acțiunea formulată împotriva Deciziei C(2008) 5476 final a Comisiei din 1 octombrie 2008 (cazul COMP/39.181 – Ceară de lumânări).

În susținerea recursului, recurenta (care are calitatea de reclamantă în prima instanță) invocă următoarele motive de recurs:

1. Prin intermediul primului motiv, recurenta invocă, printre altele, o încălcare a articolului 81 CE [devenit articolul 101 TFUE] din cauza unei motivări contradictorii și insuficiente a hotărârii cu privire la structura și răspunderea recurente, în calitate de întreprindere, aspecte pe baza cărora Tribunalul și-a întemeiat constatarea referitoare la încălcarea articolului 81 CE săvârșită de recurentă. Contradicția principală constă în aceea că, în vederea imputării încălcării, Tribunalul a tratat recurenta și întreprinderea Tudapetrol, care nu este afiliată recurente, ca fiind o întreprindere unică, însă în cadrul stabilirii amenzii a considerat că acestea reprezintă două întreprinderi separate. Întrucât din motivarea hotărârii nu reiese dacă există o întreprindere unică formată de recurentă și Tudapetrol sau dacă acestea sunt tratate ca două întreprinderi, recurenta invocă în același timp o încălcare a obligației de motivare (articolul 296 TFUE) și dreptul său garantat la apărare.
2. Prin intermediul celui de al doilea motiv, recurenta invocă aprecierea eronată, din punct de vedere juridic, a comportamentului unui salariat care ocupă mai multe funcții în întreprinderi diferite, autonome din punct de vedere juridic. Reclamanta critică imputarea în sarcina sa a comportamentului acestui salariat, fără ca Tribunalul să fi analizat dacă, în final, salariatul respectiv a săvârșit în numele recurente actele ilicite ce fac obiectul litigiului. Această apreciere a Tribunalului încalcă articolul 81 CE. În același timp, Tribunalul a încălcat principiul unui proces echitabil, întrucât, printr-o motivare nesuținută în drept, a respins propunerea de probe formulată de recurentă în privința sarcinilor efective ale salariatului (încălcare a articolului 6 din Convenția europeană a drepturilor omului).
3. Prin intermediul celui de al treilea motiv, recurenta invocă o interpretare eronată determinantă a articolului 23 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1/2003⁽¹⁾ în raport cu amenda aplicată în funcție de cifra de afaceri realizată. Această eroare constă în faptul că, la calcularea amenzii, Tribunalul a acceptat includerea cifrelor de afaceri realizate de o a treia întreprindere, deși cert că această întreprindere nu a participat la încălcare și nu formează cu recurenta o unitate economică. Hotărârea nu conține o motivare juridică cu privire la temeiul luării în considerare a cifrelor de afaceri realizate de terți la stabilirea amenzii, în lipsa unei unități economice. Astfel, considerațiile Tribunalului încalcă nu numai articolul 23 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1/2003, ci și cerințele izvorâte din jurisprudență referitoare la obligația de motivare (articolul 296 TFUE).
4. Prin intermediul celui de al patrulea motiv, recurenta susține mai întâi că, la stabilirea amenzii, Tribunalul a luat în considerare cifre de afaceri ale unor societăți care au fost achiziționate abia la sfârșitul perioadei la care se raportează încălcarea și a extrapolat aceste cifre de afaceri la întreaga perioadă de participare la încălcare. Această constatare este contradictorie în raport cu constatarea Tribunalului din hotărârea pe care a pronunțat-o în cauza paralelă Esso⁽²⁾. În Hotărârea Esso, în privința unei cauze și a unor împrejurări asemănătoare, Tribunalul a statuat că modalitatea de calcul utilizată de Comisie determină o creștere artificială a cifrelor de afaceri care reprezintă baza de calcul pentru stabilirea cuantumului amenzii. Această inegalitate de tratament constituie o încălcare a articolului 23 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1/2003. Întrucât Tribunalul nu s-a pronunțat asupra criticilor formulate de recurentă, hotărârea atacată este, în același timp, nemotivată (articolul 296 TFUE). În plus, recurenta invocă săvârșirea de către Tribunal a unei erori la calcularea amenzii, care ar determina o dublă luare în considerare a cifrelor de afaceri, ceea ce constituie o încălcare a articolului 23 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1/2003.
5. Prin intermediul celui de al cincilea motiv, recurenta invocă mai multe erori săvârșite la stabilirea amenzii, printre care se numără în special caracterul disproportionat al amenzii aplicate recurente în raport cu alte întreprinderi care au participat la pretinse încălcări [încălcare a articolului 23 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1/2003]. Recurenta susține că Tribunalul nu a luat în considerare diferențele în ceea ce privește caracterul sancționabil al participării reclamantei la faptele imputate în raport cu alte întreprinderi participante și invocă o apreciere disproportionată a dimensiunii întreprinderilor.
6. Prin intermediul celui de al șaselea motiv, reclamanta critică eroarea de drept în stabilirea cheltuielilor pretins suplimentare și fără a fi detaliate, efectuate de Tribunal pe parcursul procedurii, care ar fi cauzate de recurentă și pe care aceasta a fost obligată să le ramburseze [încălcare a articolului 90 litera (a) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, precum și a articolului 296 TFUE și a articolului 6 din Convenția europeană a drepturilor omului]. Recurenta contestă existența acestor cheltuieli și susține că nu a fost ascultată cu privire la acest aspect înainte de luarea deciziei de stabilire a acestora.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167, rectificare în Ediție specială, 08/vol. 4, p. 269).

⁽²⁾ T-540/08, EU:T:2014:630.

Recurs introdus la 27 februarie 2015 de Pilkington Group Ltd, Pilkington Automotive Ltd, Pilkington Automotive Deutschland GmbH, Pilkington Holding GmbH, Pilkington Italia SpA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 17 decembrie 2014 în cauza T-72/09, Pilkington Group Limited și alții/Comisia

(Cauza C-101/15 P)

(2015/C 138/58)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurente: Pilkington Group Ltd, Pilkington Automotive Ltd, Pilkington Automotive Deutschland GmbH, Pilkington Holding GmbH, Pilkington Italia SpA (reprezentanți: S. Wisking și K. Fountoukakos-Kyriakakos, solicitors)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurentelor

Recurentele solicită Curții:

- anularea în parte a Hotărârii pronunțate în cauza T-72/09 în măsura în care respinge acțiunea formulată împotriva articolului 2 litera (c) din decizie;
- reducerea amenzii aplicate recurentelor prin articolul 2 litera (c) din decizie;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de recurente.

Motivele și principalele argumente

Recurentele susțin că hotărârea atacată trebuie anulată pentru următoarele motive:

În primul rând, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept în interpretarea punctului 13 din Orientările Comisiei din 2006 privind calcularea amenzilor ⁽¹⁾ prin faptul că a apreciat că Comisia era îndreptățită să țină seama, la determinarea valorii relevante a vânzărilor, de vânzări efectuate pe baza unor contracte anterioare perioadei încălcării și care nu au fost renegociate în perioada acesteia. Întrucât astfel de vânzări nu puteau fi afectate de încălcare, nu era corect din punct de vedere legal să fie luate în considerare la determinarea cuantumului de bază al amenzii.

În al doilea rând, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept în interpretarea articolului 23 alineatul (2) din Regulamentul 1/2003 ⁽²⁾ prin faptul că a apreciat că cuantumul final al amenzii nu depășea plafonul legal de 10 %. Rata de schimb adecvată pentru calcularea plafonului de 10 % nu este rata medie de schimb a BCE pentru anul financiar care precedă adoptarea deciziei, ci rata de schimb a BCE aplicabilă la data adoptării deciziei.

În al treilea rând, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept întrucât a interpretat în mod greșit principiile egalității de tratament și proporționalității și nu și-a exercitat competența de fond cu intensitatea impusă de jurisprudența Curții de Justiție.

⁽¹⁾ Orientări privind calcularea amenzilor aplicate în temeiul articolului 23 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 (JO C 210, p. 2, Ediție specială, 08/vol. 4, p. 264).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1/2003 din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167).

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 12 martie 2015 – Vestel Iberia și Makro autoservicio mayorista/Comisia
(Cauzele conexate T-249/12 și T-269/12) ⁽¹⁾

[„Acțiune în anulare — Uniune vamală — Înscrisere a posteriori în evidența contabilă și remitere a taxelor la import — Aparate receptoare de televiziune în culori, provenind din Turcia — Cerere de remitere a taxelor vamale prezentată de doi importatori — Trimitere a Comisiei, adresată autorităților naționale, la o decizie privind un alt importator — Articolul 871 alineatele (2) și (6) și articolul 905 alineatele (2) și (6) din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 — Lipsa afectării directe — Inadmisibilitate”]

(2015/C 138/59)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Vestel Iberia, SL (Madrid, Spania) (cauza T-249/12) și Makro autoservicio mayorista SA (Madrid) (cauza T-269/12) (reprezentanți: P. De Baere și P. Muñiz, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: R. Lyal și L. Keppenne, agenți)

Intervenient în susținerea reclamantelor: Regatul Spaniei (reprezentant: A. Rubio González, abogado del Estado)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei C(2010) 22 final a Comisiei din 18 ianuarie 2010 de constatare a faptului că este justificat să se procedeze la înscrierea a posteriori în evidența contabilă a unor taxe la import și că nu este justificată remiterea acestor taxe într-un caz determinat

Dispozitivul

- 1) Conexează cauzele T-249/12 și T-269/12 în vederea pronunțării prezentei hotărâri.
- 2) Respinge acțiunile ca inadmisibile.
- 3) Obligă Vestel Iberia, SL și Makro autoservicio mayorista SA la plata cheltuielilor de judecată.
- 4) Regatul Spaniei suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 235, 4.8.2012.

Hotărârea Tribunalului din 9 martie 2015 – ultra air/OAPI – Donaldson Filtration Deutschland (ultra. air ultrafilter)

(Cauza T-377/13) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de declarare a nulității — Marca comunitară verbală ultra.air ultrafilter — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Articolul 52 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009”]

(2015/C 138/60)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: ultra air GmbH (Hilden, Germania) (reprezentant: C. König, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: G. Schneider, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Donaldson Filtration Deutschland GmbH (Haan, Germania) (reprezentanți: N. Siebertz, M. Teworte-Vey și A. Renvert, avocați)

Obiectul

Ațiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 6 mai 2013 (cauza R 1100/2011-4), privind o procedură de declarare a nulității între Donaldson Filtration Deutschland GmbH și ultra air GmbH

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 6 mai 2013 (cauza R 1100/2011-4), în măsura în care privește comenzile cu temporizare.
- 2) Respinge în rest acțiunea.
- 3) Ultra air GmbH suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de OAPI și de Donaldson Filtration Deutschland GmbH.

⁽¹⁾ JO C 260, 7.9.2013.

Hotărârea Tribunalului din 6 martie 2015 – Braun Melsungen/OAPI (SafeSet)

(Cauza T-513/13) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Cererea de înregistrare a mărcii comunitare verbale SafeSet — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Obligația de motivare — Articolul 75 prima teză din Regulamentul nr. 207/2009 — Examinarea din oficiu a faptelor — Articolul 76 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009”]

(2015/C 138/61)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: B. Braun Melsungen AG (Melsungen, Germania) (reprezentant: M.-C. Seiler, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: G. Schneider, agent)

Obiectul

Ațiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 27 iunie 2013 (cauza R 1598/2012-1) privind o cerere de înregistrare a semnului verbal SafeSet ca marcă comunitară

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă B. Braun Melsungen AG la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 336, 16.11.2013.

Hotărârea Tribunalului din 6 martie 2015 – Novomatic/OAPI – Berentzen Mally Marketing plus Services (BLACK JACK TM)

(Cauza T-257/14) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative BLACK JACK TM — Mărcile comunitare verbale și figurative anterioare BLACK TRACK — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2015/C 138/62)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Novomatic AG (Gumpoldskirchen, Austria) (reprezentant: W. Mosing, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: inițial Pohlmann, ulterior S. Hanne, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI: Berentzen Mally Marketing plus Services GmbH (Meerbusch, Germania)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 18 februarie 2014 (cauza R 329/2012-4), privind o procedură de opoziție între Berentzen Mally Marketing plus Services GmbH și Novomatic AG

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 18 februarie 2014 (cauza R 329/2012-4).
- 2) Obligă OAPI la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a cheltuielilor de judecată efectuate în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

⁽¹⁾ JO C 194, 24.6.2014.

Ordonanța Tribunalului din 26 februarie 2015 – Lavazza/OAPI – Commercialunione prima (LAVAZZA A MODO MIO)

(Cauza T-392/12) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Opoziție — Retragerea opoziției — Nepronunțare asupra fondului”]

(2015/C 138/63)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Luigi Lavazza SpA (Torino, Italia) (reprezentanți: A. Vanzetti, M. Ricolfi, G. Sironi și C. Mezzetti, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: inițial F. Mattina, ulterior F. Mattina și N. Bambara și în cele din urmă N. Bambara și P. Bullock, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă în fața Tribunalului: Commercialunione Prima Srl (Bresso, Italia) (reprezentanți: G. Celona și B. Dosi, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 26 iunie 2012 (cauza R 124/2011-1), privind o procedură de opoziție între Commercialunione Prima Srl și Luigi Lavazza SpA

Dispozitivul

- 1) *Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului cauzei.*
- 2) *Obligă reclamanta și intervenientul să suporte propriile cheltuieli de judecată precum și, fiecare, jumătate din cheltuielile de judecată efectuate de reclamantă.*

⁽¹⁾ JO C 331, 27.10.2012.

Ordonanța Tribunalului din 3 martie 2015 – Gemeente Nijmegen/Comisia

(Cauza T-251/13) ⁽¹⁾

(„Acțiune în anulare — Ajutoare de stat — Ajutor acordat de o municipalitate olandeză în favoarea unui club de fotbal profesionist — Decizie de deschidere a procedurii oficiale de investigare prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE — Măsură de ajutor pusă în aplicare în întregime la data deciziei — Admisibilitate — Act atacabil”)

(2015/C 138/64)

Limba de procedură: neerlandeza

Părțile

Reclamantă: Gemeente Nijmegen (Țările de Jos) (reprezentanți: H. Janssen și S. van der Heul, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: S. Noë și B. Stromsky, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare în parte a Deciziei C(2013) 1152 final a Comisiei din 6 martie 2013 privind ajutoarele acordate cluburilor de fotbal profesionale din Țările de Jos Vitesse, NEC, Willem II, MVV, PSV și FC Den Bosch în perioada 2008-2011 [Ajutor de stat SA.33584 (2013/C) (ex 2011/NN)]

Dispozitivul

- 1) *Respinge acțiunea ca inadmisibilă.*
- 2) *Obligă Gemeente Nijmegen la plata cheltuielilor de judecată.*

⁽¹⁾ JO C 189, 29.6.2013.

Ordonanța Tribunalului din 26 februarie 2015 – Métropole Gestion/OAPI – Metropol (METROPOL)

(Cauza T-431/13) ⁽¹⁾

(„Marcă comunitară — Marca verbală METROPOL — Cerere de declarare a nulității — Lipsă a unei cereri de reînnoire a înregistrării mărcii — Radierea mărcii la expirarea înregistrării — Nepronunțare asupra fondului”)

(2015/C 138/65)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Métropole Gestion (Paris, Franța) (reprezentant: M.-A. Roux Steinkühler, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: A. Folliard-Monguiral, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă în fața Tribunalului: Metropol Investment Financial Company Ltd (Moscova, Rusia)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 4 iunie 2013 (cauzele R 723/2012-2 și R 845/2012-2), privind o procedură de declarare a nulității între Métropole Gestion și Metropol Investment Financial Company Ltd.

Dispozitivul

- 1) Nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului cauzei.
- 2) Métropole Gestion și Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) suportă fiecare propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 344, 23.11.2013.

Ordonanța Tribunalului din 24 februarie 2015 – G-Star Raw/OAPI – PepsiCo (PEPSI RAW)

(Cauza T-473/13) ⁽¹⁾

(„Marcă comunitară — Opoziție — Retragerea cererii de înregistrare a mărcii contestate — Nepronunțare asupra fondului”)

(2015/C 138/66)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: G-Star Raw CV (Amsterdam, Țările de Jos) (reprezentanți: J. van Manen, M. van de Braak și L. Fresco, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: A. Folliard-Monguiral, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă în fața Tribunalului: PepsiCo, Inc. (New York, Statele Unite) (reprezentanți: V. von Bomhard și T. Heitmann, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 25 iunie 2013 (cauza R 1586/2012-2) privind o procedură de opoziție între G-Star Raw CV și PepsiCo, Inc.

Dispozitivul

- 1) Constată că nu mai este necesară pronunțarea asupra fondului cauzei.
- 2) Obligă reclamanta și intervenienta să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și, fiecare, jumătate din cheltuielile de judecată efectuate de pârât.

⁽¹⁾ JO C 344, 23.11.2013.

Ordonanța Tribunalului din 5 martie 2015 – Intesa Sanpaolo/OAPI (NEXTCARD)(Cauza T-233/14) ⁽¹⁾**(„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale NEXTCARD — Refuzul parțial al înregistrării de către examinator — Obligația de motivare — Acțiune vădit nefondată”)**

(2015/C 138/67)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Intesa Sanpaolo SpA (Torino, Italia) (reprezentanți: P. Pozzi, G. Ghisletti și F. Braga, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: L. Rampini, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a OAPI din 10 februarie 2014 (cauza R1807/2013-5) privind o cerere de înregistrare a semnului verbal NEXTCARD ca marcă comunitară

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Intesa Sanpaolo SpA la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 235, 21.7.2014.

Acțiune introdusă la 23 decembrie 2014 – Søndagsavisen/Comisia

(Cauza T-833/14)

(2015/C 138/68)

Limba de procedură: daneza

Părțile

Reclamantă: Søndagsavisen A/S (Søborg, Danemarca) (reprezentant: M. Honoré, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

- Anularea deciziei Comisiei din 9 iulie 2014 de a nu ridica obiecții împotriva scutirilor fiscale privind anumite materiale publicitare (SA.35683);
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta, care este un concurent al beneficiarului ajutorului, a susținut că Comisia ar fi trebuit să constate că existau îndoieli dacă scutirile fiscale pentru materiale publicitare nenominale și pentru publicitatea în ziare pe bază de abonament livrate la domiciliu constituiau ajutor.

Reclamanta susține că, în consecință, Comisia ar fi trebuit să decidă deschiderea procedurii oficiale de investigare prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE și la articolul 4 alineatul (4) din Regulamentul nr. 659/1999 ⁽¹⁾. Prin omisiunea de a proceda astfel, Comisia nu a respectat drepturile procedurale ale reclamantei în temeiul articolului 108 alineatul (2) TFUE.

În susținerea concluziei sale potrivit căreia existau îndoieli rezonabile, reclamanta invocă în special următoarele motive:

- durata procedurii în fața Comisiei a fost extraordinar de lungă și dovedește ea însăși că existau îndoieli rezonabile – chiar și numai pentru faptul că implica o schemă de ajutor notificată în temeiul articolului 108 alineatul (3) TFUE;
- decizia Comisiei este afectată de o lipsă de motivare în ceea ce privește scutirile fiscale pentru materialele publicitare nenominale și pentru publicitatea în ziarele pe bază de abonament livrate la domiciliu; și
- Comisia a realizat o examinare incompletă și incorectă a legislației daneze privind taxele în domeniul publicității pentru a determina dacă scutirile fiscale pentru materiale publicitare nenominale și pentru publicitate în ziare pe bază de abonament livrate la domiciliu implicau un ajutor de stat.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41).

Ațiune introdusă la 23 decembrie 2014 – Forbruger-Kontakt/Comisia

(Cauza T-834/14)

(2015/C 138/69)

Limba de procedură: daneza

Părțile

Reclamanta: Forbruger-Kontakt A/S (Taastrup, Danemarca) (reprezentant: M. Honoré, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Comisiei din 9 iulie 2014 de a nu ridica obiecții împotriva scutirilor fiscale privind anumite materiale publicitare (SA.35683);
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Motivele invocate de reclamantă sunt în esență identice sau similare cu cele invocate în cauza T-833/14, *Søndagsavisen/Comisia*.

Ațiune introdusă la 4 februarie 2015 – Sharif University of Technology/Consiliul

(Cauza T-52/15)

(2015/C 138/70)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Sharif University of Technology (Teheran, Iran) (reprezentant: M. Happold, Barrister)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea anexei la Decizia 2014/776/PESC a Consiliului, a anexei II la Decizia 2010/413/PESC a Consiliului, a anexei la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1202/2014 al Consiliului și a anexei IX la Regulamentul (UE) nr. 267/2012 al Consiliului, în măsura în care acestea privesc reclamanta;
- acordarea unei despăgubiri reclamantei pentru repararea prejudiciului cauzat reputației sale prin acțiunile Consiliului; și
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin intermediul acțiunii sale, reclamanta solicită anularea anexei la Decizia 2014/776/PESC a Consiliului⁽¹⁾, a anexei II la Decizia 2010/413/PESC a Consiliului⁽²⁾, a anexei la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1202/2014 al Consiliului⁽³⁾ și a anexei IX la Regulamentul (UE) nr. 267/2012 al Consiliului⁽⁴⁾, în măsura în care acestea o privesc.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

Prin intermediul primului motiv se susține că Consiliul a încălcat dreptul la apărare al reclamantei și dreptul acesteia la protecție jurisdicțională efectivă.

Prin intermediul celui de al doilea motiv se susține că Consiliul a săvârșit erori vădite de apreciere în ceea ce privește adoptarea de măsuri restrictive împotriva reclamantei.

Prin intermediul celui de al treilea motiv se susține că Consiliul a încălcat dreptul de proprietate al reclamantei și principiul proporționalității.

Prin intermediul celei de al patrulea motiv se susține că Consiliul a săvârșit un abuz de putere prin adoptarea de măsuri restrictive împotriva reclamantei.

⁽¹⁾ Decizia 2014/776/PESC a Consiliului din 7 noiembrie 2014 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 325, p. 19).

⁽²⁾ Decizia 2010/413/PESC a Consiliului din 26 iulie 2010 privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Poziției comune 2007/140/PESC (JO L 195, p. 39).

⁽³⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1202/2014 al Consiliului din 7 noiembrie 2014 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 267/2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 325, p. 3).

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) nr. 267/2012 al Consiliului din 23 martie 2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 961/2010 (JO L 88, p. 1).

A acțiune introdusă la 4 februarie 2015 – Amitié/EACEA

(Cauza T-59/15)

(2015/C 138/71)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Amitié Srl (Bologna, Italia) (reprezentant: D. Bogaert, avocat)

Pârâtă: Agenția Executivă pentru Educație, Audiovizual și Cultură

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- declararea admisibilității acțiunii formulate împotriva EACEA;

- constatarea netemeinicii deciziei EACEA din 26 noiembrie 2014 și, prin urmare, anularea imediată a tuturor măsurilor adoptate de EACEA împotriva reclamantei;
- constatarea faptului că nu este datorată suma de 941 310,38 euro din nota de debit nr. 3241415195 din 12 decembrie 2014 adresată reclamantei de către EACEA;
- obligarea EACEA la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin această acțiune, formulată în temeiul articolelor 256 și 272 TFUE, reclamanta solicită Tribunalului să declare că decizia adoptată de EACEA la 26 noiembrie 2014 care cuprinde măsuri împotriva AMITIÉ în urma investigației efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) nu este întemeiată.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive

1. Primul motiv este întemeiat pe faptul că măsurile adoptate de EACEA împotriva reclamantei nu sunt justificate:

- nu sunt îndeplinite criteriile stabilite pentru adoptarea de măsuri: încălcarea dispozițiilor din Regulamentul nr. 2988/1995⁽¹⁾, precum și a principiului proporționalității;
- încălcarea prevederilor contractuale și greșita aplicarea a Regulamentelor nr. 966/2012⁽²⁾ și 1268/2012⁽³⁾. Niciuna dintre măsurile (cuprinse în decizia EACEA din 26 noiembrie 2014) stabilite împotriva reclamantei nu este întemeiată. Cu titlu subsidiar, recuperarea tuturor sumelor plătite reclamantei constituie un abuz de drept și o îmbogățire fără justă cauză a EACEA.

2. Al doilea motiv întemeiat pe nevaliditatea investigației efectuate de OLAF și a concluziilor acesteia (încălcarea prevederilor contractuale și a regulamentelor aplicabile):

- investigația efectuată de OLAF a încălcat dispozițiile Regulamentului nr. 883/2013⁽⁴⁾ și/sau principiile generale aplicabile în speță;
- în măsura în care decizia EACEA se întemeiază pe concluziile OLAF în urma investigației pe care a efectuat-o, nelegalitatea care afectează investigația și raportul afectează în mod necesar și decizia EACEA.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 al Consiliului din 18 decembrie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene

⁽²⁾ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) Nr. 1605/2002 al Consiliului

⁽³⁾ Regulamentul delegat (UE) nr. 1268/2012 al Comisiei din 29 octombrie 2012 privind normele de aplicare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 septembrie 2013 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului (Euratom) nr. 1074/1999 al Consiliului

Ațiune introdusă la 6 februarie 2015 – TALANTON/Comisia**(Cauza T-65/15)**

(2015/C 138/72)

*Limba de procedură: greaca***Părțile**

Reclamantă: Talanton, societate pe acțiuni de consultanță, formare, distribuire, servicii de marketing și administrare de societăți (Falero Antica, Grecia) (reprezentant: K. Damis, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- dispunerea unei expertize în vederea verificării rezultatului raportului de control astfel cum este prezentat de auditorul extern, acceptat în mod eronat de Comisie, potrivit căruia se constată „lipsa unor probe alternative care să confirme cheltuielile personalului declarate”. Acest element prezintă o importanță fundamentală pentru soluționarea prezentei cauze, în măsura în care cheltuielile personalului reprezintă cea mai mare parte a cheltuielilor eligibile, depășind inclusiv cheltuielile indirecte;
- declararea, în primul rând, a faptului că nota de debit 3241414916 trimisă reclamantului la 10 decembrie 2014, prin care Comisia solicită plata sumei de 273 535,38 EUR pentru contractul privind proiectul FP-7216088 POCEMON din cauza unor carențe și inexactități evidențiate de auditul 11 BA135 006, reprezintă o încălcare a obligațiilor contractuale ale Comisiei și, în al doilea rând, că cheltuielile declarate pentru contractul în litigiu sunt eligibile și, prin urmare, obligarea Comisiei să emită o notă de credit pentru suma de 129 764,38 EUR.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv întemeiat pe o clauză compromisorie:

- reclamanta susține că motivarea sa detaliată cuprinsă în prezenta cerere demonstrează că nu există nicio legătură de cauzalitate între faptele menționate de raportul de audit și concluziile auditorului extern pe care Comisia le-a acceptat fără nicio justificare și în pofida obiecțiilor motivate (ale reclamantei) care nu au fost examinate. Niciuna dintre concluziile desprinse de auditorul extern nu este confirmată de analiza menționată, astfel încât ar fi necesar ca Comisia să formuleze noi concluzii și să valideze cheltuielile reclamantei.

2. Al doilea motiv întemeiat pe buna credință în executarea contractului și pe interzicerea aplicării abuzive a clauzelor contractuale:

- în primul rând, reclamanta susține că a fost lipsită de dreptul legal de a formula propriile observații direct la auditorul desemnat de Comisie și de a răspunde afirmațiilor nefondate ale autorului proiectului de raport de audit. Este vorba despre un aspect deosebit de important având în vedere neregularitățile comise de auditorul extern și faptul că imparțialitatea sa față de reclamantă a fost pusă la îndoială.
- în al doilea rând, reclamanta susține că proiectul de raport de audit al auditorului extern a fost acceptat de Comisie fără ca motivele legale și detaliate invocate de reclamantă, precum și informațiile suplimentare pe care le-a depus, să fi fost examinate și respinse cu argumente. În ceea ce privește proiectul de raport de audit, acesta a fost reprodus în raportul de audit nr. 11-BA135-006/22.1.2013 din 22 ianuarie 2013 privind contractul POCEMON, nr. FP7 216088, care menționează, în mod greșit, lipsa probelor complementare legate de cheltuielile cu personalul declarate. Aprecierea auditorului extern este arbitrară și nejustificată, dat fiind că un mare număr de acte justificative alternative și de declarații sub jurământ ale tuturor membrilor personalului afectat de proiect au fost depuse ca probe, astfel încât decizia relevantă a Comisiei, care a acceptat fără motivare aprecierea auditorului extern este de asemenea eronată.

Acțiune introdusă la 12 februarie 2015 – Scandlines Øresund și alții/Comisia**(Cauza T-68/15)**

(2015/C 138/73)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamante: Scandlines Øresund I/S (Helsingør, Danemarca), HH Ferries Helsingør ApS (Helsingør, Danemarca), HH-Ferries Helsingborg AB (Helsingborg, Suedia) (reprezentanți: M. Johansson, R. Azelius și P. Remnelid, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prezenta cerere, formulată în conformitate cu articolul 263 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene, are ca obiect anularea deciziei Comisiei Europene din 15 octombrie 2014 în temeiul articolului 107 alineatul (3) litera (b) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (în cauzele SA.36558 și SA.38371 – Danemarca și SA.36662 – Suedia, Ajutor acordat Øresundsbro Konsortiet).

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe erori de drept și pe erori de apreciere.

- Prin intermediul primului aspect al primului motiv, reclamantele susțin că Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere atunci când a concluzionat că finanțarea facilităților pentru Hinterland nu a implicat un ajutor de stat întrucât măsurile în cauză nu erau de natură nici să denatureze concurența și nici să afecteze comerțul dintre statele membre.
- Prin intermediul celui de al doilea aspect, reclamantele susțin că Comisia a săvârșit o eroare de drept cu privire la caracterul necondiționat al garanțiilor de stat și la dreptul legal al consorțiului de a obține fonduri garantate de stat, precum și cu privire la aprecierea de către Comisie a numărului garanțiilor de stat.
- Prin intermediul celui de al treilea și al celui de al patrulea aspect, reclamantele susțin că Comisia a săvârșit o eroare de drept prin faptul că a concluzionat că garanțiile suedeze constituie o schemă de ajutoare și un ajutor existent.
- Prin intermediul celui de al cincilea aspect, reclamantele susțin că Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere atunci când a concluzionat că garanțiile de stat sunt limitate la funcționarea legăturii fixe.
- Prin intermediul celui de al șaselea aspect al primului motiv, reclamantele invocă încălcarea articolului 107 alineatul (3) litera (c) TFUE, prin aceea că Comisia nu avea suficiente motive să constate că măsurile de ajutor în cauză erau compatibile cu piața internă.
- În temeiul celui de al șaselea aspect, reclamantele susțin de asemenea că Comisia a săvârșit o eroare de drept prin faptul că nu a apreciat efectul cumulativ al tuturor măsurilor de ajutor, diferite, acordate în mod direct și indirect consorțiului.
- Prin intermediul celui de al șaptelea aspect al primului motiv, reclamantele invocă aplicarea incorectă a principiului încrederii legitime.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de inițiere a procedurii oficiale de investigare.

— Al doilea motiv este structurat în nouăsprezece aspecte, prin care reclamantele susțin că examinarea efectuată de Comisie este insuficientă și incompletă și că Comisia a omis să își urmeze propriile linii directoare și comunicări sub mai multe aspecte. Aceste omisiuni stabilesc existența unei serii de indicii concordante care arată că Comisia nu a fost în măsură, la data adoptării deciziei contestate, să rezolve toate dificultățile serioase identificate în cazul de față. În consecință, Comisia a refuzat în mod eronat să protejeze drepturile procedurale de care reclamantele beneficiază în temeiul articolului 108 alineatul (2) TFUE.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare.

— Prin intermediul celui de al treilea și ultim motiv, reclamantele susțin că decizia atacată se întemeiază pe un raționament inadecvat. Reclamantele susțin că Comisia a omis să verifice dacă afirmațiile și motivele din decizia atacată erau suficient de precise pentru ca reclamantele să își apere drepturile și pentru ca Tribunalul să exercite controlul de legalitate. Presupusele lacune de raționament privesc evaluarea de către Comisie a facilităților pentru Hinterland, garanțiile de stat, avantajele fiscale daneze, împrumuturile de stat daneze și, în sfârșit, faptul că concluziile Comisiei referitoare la compatibilitatea cu piața internă și încrederea legitimă se întemeiază pe un raționament circular.

Acțiune introdusă la 6 februarie 2015 – Hippler/Comisia

(Cauza T-72/15)

(2015/C 138/74)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: Eberhard Hippler (Dorsten, Germania) (reprezentant: M. Richter, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

— obligarea pârâtei, sub sancțiunea plății unei amenzi care urmează să fie stabilită de Tribunal pentru fiecare încălcare, de a nu pune la dispoziția publicului planurile rețelilor de transport „Bochum”, „Dortmund”, „Düsseldorf/Meerbusch”, „Duisburg” și „Essen” ale reclamantului, fără consimțământul acestuia din urmă, după cum a procedat prin următoarele adrese:

<http://dma.jrc.it/idas/lightrail/Dortmund.pdf>

<http://dma.jrc.it/idas/lightrail/Bochum.pdf>

<http://dma.jrc.it/idas/lightrail/Essen.pdf>

<http://dma.jrc.it/idas/lightrail/Duesseldorf.pdf>, precum și

<http://dma.jrc.it/idas/lightrail/Duisburg.pdf>

— obligarea pârâtei la plata către reclamant a unor despăgubiri în valoare de 10 100 de euro;

— obligarea pârâtei să ramburseze reclamantului costurile precontencioase aferente onorariilor avocațiale în cuantum de 2 743,43 de euro;

— obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a onorariilor avocațiale.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă o încălcare a articolului 3 alineatul (1) din Directiva 2001/29/CE⁽¹⁾, precum și încălcarea dispozițiilor coroborate ale articolelor 15 și 19 din Legea privind drepturile de autor (Urheberrechtsgesetz) și ale articolului 97 alineatul 2 din aceeași lege⁽²⁾.

Reclamantul susține că planurile rețelelor de transport sunt protejate prin dreptul de autor ca reprezentări de natură științifică sau tehnică. Reclamantul nu i-a permis în niciun moment pârâtei actele de utilizare efectuate, în special, nu i-a acordat niciun drept de utilizare. Pârâta nu a obținut în mod legal drepturi de utilizare nici din partea unui terț. Prin utilizarea planurilor, pârâta le-a pus la dispoziția publicului sau le-a comunicat acestuia.

În plus, reclamantul susține că pentru evaluarea prejudiciului financiar care i-a fost cauzat, trebuie să se aplice un calcul similar celui utilizat pentru licențe. Reclamantul are dreptul la o plată pentru o licență adecvată. Sunt recunoscute ca fiind obișnuite și adecvate atât pe piața germană, cât și de către instanțele germane licențe în valoare de 2 020 de euro pentru fiecare plan. Prin urmare, despăgubirile se ridică la suma de 10 100 de euro.

În plus, reclamantul susține că pârâta i-a cauzat un prejudiciu moral care afectează drepturile de autor exclusive ale acestuia și, prin urmare, trebuie să fie obligată la plata unor despăgubiri morale, precum și la încetarea actelor de utilizare în litigiu.

În sfârșit, reclamantul susține că în mod legal a adresat pârâtei o scrisoare de punere în întârziere prin intermediul unui avocat și că aceasta trebuie așadar să acopere costurile avocațiale aferente, în cuantum de 2 743,43 de euro.

⁽¹⁾ Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională (JO L 167 din 22 iunie 2001, Ediție specială, 17/vol. 1., p. 230).

⁽²⁾ Urheberrechtsgesetz din 9 septembrie 1965 (BGBl. I S. 1273), care a fost modificată în ultimul rând prin articolul 1 din Legea din 5 decembrie 2014 (BGBl. I S. 1974).

Acțiune introdusă la 20 februarie 2015 – Aston Martin Lagonda/OAPI (Reprezentarea unui calandru poziționat în partea din față a unui autovehicul)

(Cauza T-86/15)

(2015/C 138/75)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Aston Martin Lagonda Ltd (Gaydon, Regatul Unit) (reprezentant: D. Farnsworth, Solicitor)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Datele privind procedura în fața OAPI

Marca în litigiu: marca comunitară indicată ca „altele”, reprezentând un calandru poziționat în partea din față a unui autovehicul – cererea de înregistrare nr. 12 218 418

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a OAPI din 18 decembrie 2014 în cauza R 1795/2014-2

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate în măsura în care menține concluziile examinatorului potrivit cărora caracterul distinctiv al mărcii solicitate lipsea *prima facie* pentru produsele și serviciile în discuție;
- admiterea publicării cererii de înregistrare a mărcii comunitare nr. 12 218 418 și
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

— încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 20 februarie 2015 – Aston Martin Lagonda/OAPI (Reprezentarea unui calandru poziționat în partea din față a unui autovehicul)

(Cauza T-87/15)

(2015/C 138/76)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Aston Martin Lagonda (Gaydon, Regatul Unit) (reprezentant: D. Farnsworth, Solicitor)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Datele privind procedura în fața OAPI

Marca în litigiu: marca comunitară indicată ca „altele”, reprezentând un calandru poziționat în partea din față a unui autovehicul – cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 11 867 215

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a OAPI din 11 decembrie 2014 în cauza R 1797/2014-2

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate în măsura în care menține concluziile examinatorului potrivit cărora caracterul distinctiv al mărcii solicitate lipsea *prima facie* pentru produsele și serviciile în discuție;
- admiterea publicării cererii de înregistrare a mărcii comunitare nr. 11 867 215;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

— încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009

Acțiune introdusă la 20 februarie 2015 – Aston Martin Lagonda/OAPI (Reprezentarea unui calandru)

(Cauza T-88/15)

(2015/C 138/77)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Aston Martin Lagonda (Gaydon, Regatul Unit) (reprezentant: D. Farnsworth, Solicitor)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Datele privind procedura în fața OAPI

Marca în litigiu: marca comunitară indicată ca „altele”, reprezentând un calandru – cererea de înregistrare nr. 11 867 173

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a OAPI din 22 decembrie 2014 în cauza R 1798/2014-2

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate în măsura în care menține concluziile examinatorului potrivit cărora caracterul distinctiv al mărcii solicitate lipsea *prima facie* pentru produsele și serviciile în discuție;
- admiterea publicării cererii de înregistrare a mărcii comunitare nr. 11 867 173;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009

Acțiune introdusă la 25 februarie 2015 – Tubes Radiatori/OAPI – Antrax It (Radiatoare de încălzire)

(Cauza T-98/15)

(2015/C 138/78)

Limba în care a fost formulată acțiunea: italiana

Părțile

Reclamantă: Tubes Radiatori Srl (Resana, Italia) (reprezentanți: S. Vere, K. Muraro, M. Balestriero, P. Menapace, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Antrax It Srl (Resana, Italia)

Datele privind procedura în fața OAPI

Titularul desenului sau modelului industrial în litigiu: reclamanta.

Desenul sau modelul industrial în litigiu: desenul sau modelul industrial comunitar pentru produsele „radiatoare de încălzire” – desenul sau modelul industrial comunitar nr. 000169 370-0002.

Decizia atacată: Decizia Camerei a treia de recurs a OAPI din 9 decembrie 2014 în cauza R 1643/2014-3.

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate și declararea, în consecință, a validității desenului sau modelului industrial comunitar nr. 000169370-0002, al cărui titular este TUBES RADIATORI s.r.l., întrucât este nou și prezintă caracter individual;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată, conform articolului 87 din Regulamentul de procedură al Tribunalului din 2 mai 1991.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 1d din Regulamentul (CE) nr. 216/96, a principiului contradictorialității, precum și a obligației de motivare;
- se invocă de asemenea excepția puterii de lucru judecat.

Acțiune introdusă la 26 februarie 2015 – Red Bull/OAPI – Optimum Mark (Reprezentarea unei mărci compuse din culorile albastru și argintiu)**(Cauza T-101/15)**

(2015/C 138/79)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile***Reclamantă:* Red Bull GmbH (Fuschl am See, Austria) (reprezentant: A. Renck, avocat)*Pârât:* Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)*Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs:* Optimum Mark (Varșovia, Polonia)**Datele privind procedura în fața OAPI***Titularul mărcii în litigiu:* reclamanta*Marca în litigiu:* reprezentarea unei mărci compuse din culorile albastru și argintiu – cererea de înregistrare a unei mărci comunitare nr. 2 534 774*Procedura care s-a aflat pe rolul OAPI:* procedură de declarare a nulității*Decizia atacată:* Decizia Camerei întâi de recurs a OAPI din 2/12/2014 în cauza R 2037/2013-1**Concluziile***Reclamanta solicită Tribunalului:*

- anularea deciziei atacate;
- obligarea la plata cheltuielilor de judecată a OAPI și, în cazul în care ar formula o cerere de intervenție, a celeilalte părți din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 4, a articolului 7 alineatul (1) litera (a) și a articolului 52 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea principiului încrederii legitime stabilit de Curtea de Justiție în temeiul dreptului Uniunii.

Acțiune introdusă la 26 februarie 2015 – Red Bull/OAPI – Optimum Mark (Reprezentarea unei mărci compuse din culorile albastru și argintiu)**(Cauza T-102/15)**

(2015/C 138/80)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile***Reclamantă:* Red Bull GmbH (Fuschl am See, Austria) (reprezentant: A. Renck, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Optimum Mark (Varșovia, Polonia)

Datele privind procedura în fața OAPI

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: reprezentarea unei mărci compuse din culorile albastru și argintiu – cererea de înregistrare a unei mărci comunitare nr. 9 417 668

Procedura care s-a aflat pe rolul OAPI: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a OAPI din 2/12/2014 în cauza R 2036/2013-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea la plata cheltuielilor de judecată a OAPI și, în cazul în care ar formula o cerere de intervenție, a celeilalte părți din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 4, a articolului 7 alineatul (1) litera (a) și a articolului 52 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea principiului încrederii legitime stabilit de Curtea de Justiție în temeiul dreptului Uniunii.

Acțiune introdusă la 27 februarie 2015 – Flabeg Deutschland/Comisia

(Cauza T-103/15)

(2015/C 138/81)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Flabeg Deutschland GmbH (Nürnberg, Germania) (reprezentanți: M. Küper și E.-M. Schwind, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea Deciziei pârâtei din 25 noiembrie 2014 în procedura privind ajutorul de stat SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN): C(2014) 8786 final, în special articolele 1 și 2, articolul 3 alineatele (1) și (2) și articolele 4 și 5 (atribuirea calificării de ajutor de stat și constatarea incompatibilității EEG 2012, inclusiv a regimului său de compensare special, cu piața comună), precum și articolul 6 coroborat cu articolul 7 (dispunerea recuperării parțiale imediate de la beneficiari)
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe neîndeplinirea cerințelor prevăzute la articolul 107 TFUE.

Reclamanta arată că mecanismul de prelevare EEG și regimul de compensare special al EEG 2012 deja nu ar reprezenta ajutoare în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE. În cazul în care regimul de compensare special al EEG 2012 ar trebui considerat ajutor, acesta ar fi justificat în temeiul articolului 107 alineatul (3) literele (b) și (c) TFUE (promovarea realizării unui proiect important de interes european comun sau dezvoltarea anumitor activități sau a anumitor regiuni economice fără modificarea condițiilor schimburilor comerciale într-o măsură care contravine interesului comun) și nu ar fi așadar contrar dreptului privind ajutoarele.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe inaplicabilitatea Liniilor directoare privind ajutoarele de stat pentru protecția mediului și energie (*the Environmental and Energy State Aide Guidelines – EEAG*), relevante pentru planul de adaptare.

Reclamanta arată că EEAG, relevante pentru stabilirea cuantumului de recuperat în conformitate cu articolul 3 din decizia în litigiu a părții și care sunt în vigoare începând cu 1 iulie 2014, nu sunt aplicabile în ce o privește, având în vedere principiul legalității acțiunii administrative, aplicabil și la nivelul Uniunii, și întrucât instrumentele luate în considerare, și anume mecanismul de prelevare EEG și regimul de compensare special al EEG 2012, nu reprezintă ajutoare.

Acțiune introdusă la 27 februarie 2015 – Bundesverband Glasindustrie și alții/Comisia

(Cauza T-108/15)

(2015/C 138/82)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamante: Bundesverband Glasindustrie (Düsseldorf, Germania), Gerresheimer Lohr GmbH (Lohr, Germania), Gerresheimer Tettau GmbH (Tettau, Germania), Noelle + von Campe Glashütte GmbH (Boffzen, Germania), Odenwald Faserplattenwerk GmbH (Amorbach, Germania), O-I Glasspack GmbH & Co. KG (Düsseldorf), Pilkington Deutschland AG (Gelsenkirchen, Germania), Schott AG (Mainz, Germania), SGD Kipfenberg GmbH (Kipfenberg, Germania), Thüringer Behälterglas GmbH Schleusingen (Schleusingen, Germania), Neue Glaswerke Großbreitenbach GmbH & Co. KG (Großbreitenbach, Germania), HNG Global GmbH (Gardelegen, Germania) (reprezentanți: U. Soltész și C. von Köckritz, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

— anularea articolului 1 și a articolului 3 alineatul (1) din Decizia Comisiei Europene din 25 noiembrie 2014, Ajutor de stat SA.33995 (2013/C) (ex NN 2013/NN), C(2014) 8786 final, referitoare la sprijinul pentru energia electrică produsă din surse regenerabile și reducerea suprataxei pe energia din surse regenerabile pentru utilizatorii mari consumatori de energie, în măsura în care prin aceste dispoziții se constată

- (i) că sprijinul pentru energia electrică produsă din surse regenerabile în temeiul Legii germane privind acordarea de prioritate surselor regenerabile de energie (Legea privind energia din surse regenerabile, *Erneuerbare-Energien-Gesetz* din 25 octombrie 2008, în versiunea revizuită care a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2012 – denumită în continuare „EEG 2012”), inclusiv mecanismul său de finanțare, și
- (ii) că sprijinul pentru reducerea suprataxei pe energia din surse regenerabile pentru utilizatorii mari consumatori de energie (regimul specific de compensare – denumit în continuare „RSC”) prevăzut de articolul 40 și următoarele din EEG 2012 pentru anii 2013 și 2014 constituie ajutoare de stat ilegale în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE, care au fost puse în aplicare cu încălcarea articolului 108 alineatul (3) TFUE;

- anularea articolului 2, a articolului 3 alineatul (2), a articolului 6, a articolului 7 și a articolului 8 din decizia atacată, în măsura în care prin aceste dispoziții se constată incompatibilitatea RSC cu piața internă și se dispune rambursarea ajutorului, precum și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamante.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă șapte motive.

1. Regimul specific de compensare (RSC) nu conține ajutoare de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE întrucât nu există niciun avantaj. Comisia prezumă în mod incorect că RSC conferă utilizatorilor mari consumatori de energie un avantaj relevant în sensul dreptului în materia ajutoarelor de stat.
2. Sistemul suprataxei pe energia din surse regenerabile și RSC nu conțin ajutoare de stat întrucât nu există nicio sarcină asupra resurselor de stat. Reglementarea în cauză afectează în mod exclusiv resursele private. Decizia atacată nu este compatibilă cu jurisprudența Curții de Justiție, în special cu hotărârea pronunțată în cauza *PreussenElektra*.
3. În motivarea deciziei sale, Comisia a constatat în mod eronat că RSC prezintă un caracter selectiv. Nu există însă nicio derogare de la sistemul de referință relevant. În orice caz, RSC este justificat prin natura și prin economia EEG 2012.
4. Comisia a săvârșit o eroare de drept prin faptul că a apreciat posibilitatea de a autoriza RSC exclusiv în temeiul noilor Orientări privind ajutoarele de stat pentru protecția mediului și energie pentru perioada 2014-2020.
5. În cazul în care Comisia ar ajunge la concluzia că RSC constituie un ajutor care nu poate fi autorizat, recuperarea ar fi în orice caz ilicită întrucât este vorba despre un „ajutor existent”.
6. În plus, recuperarea este exclusă din cauza protecției încrederii legitime care se opune acesteia. Într-o decizie anterioară, Comisia a constatat în special că sistemul suprataxei pe energia din surse regenerabile nu conține ajutoare de stat.
7. Mai mult, punerea în aplicare a unui ordin de recuperare pentru RSC ar fi imposibilă.

Acțiune introdusă la 2 martie 2015 – Saint Gobain Isover G+H/Comisia

(Cauza T-109/15)

(2015/C 138/83)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamante: Saint Gobain Isover G+H AG (Ludwigshafen am Rhein, Germania), Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH (Stolberg, Germania), Saint-Gobain Oberland AG (Bad Wurzach, Germania) și Saint-Gobain Sekurit Deutschland GmbH & Co. KG (Herzogenrath, Germania) (reprezentanți: S. Altenschmidt și H. Janssen, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei din 25 noiembrie 2014 în cauza privind ajutorul de stat SA.33995 (2013/C) – Sprijin pentru energia electrică produsă din surse regenerabile și reducerea suprataxei pe energia din surse regenerabile pentru utilizatorii mari consumatori de energie, C(2014) 8786 final;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 107 alineatul (1) TFUE

Reclamantele susțin că reducerea suprataxei pe energia din surse regenerabile nu constituie un ajutor, dat fiind că nu s-au acordat fonduri de stat și nici nu s-a renunțat la acestea. Reducerea suprataxei pe energia din surse regenerabile nu are nici caracter selectiv. În plus, nu denaturează concurența și nici nu afectează schimburile comerciale în cadrul pieței interne.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe articolul 108 alineatul (3) TFUE

În cazul în care, în pofida celor susținute de reclamante, ar exista un ajutor, pârâta nu poate în niciun caz, în opinia reclamantelor, să dispună recuperarea în temeiul articolului 108 alineatul (3) TFUE. Aceasta întrucât reducerea taxei pe energia din surse regenerabile nu constituie un ajutor nou, dat fiind că pârâta l-a aprobat în anul 2002 în cadrul unei proceduri precedente, în esență identică.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe 107 alineatul (3) TFUE

Reclamantele susțin de asemenea că decizia încalcă articolul 107 alineatul (3) TFUE, precum și principiul protecției încrederii legitime. În acest sens, pârâta nu ar fi trebuit să analizeze situația de fapt pe baza Orientărilor privind ajutoarele de stat pentru protecția mediului și energie pentru perioada 2014-2020, care au fost publicate abia la 28 iunie 2014, ci ar fi trebuit să aplice Orientările publicate în anul 2008. Potrivit criteriilor din 2008, pârâta nu ar fi putut să conchidă decât în sensul că presupusul ajutor era compatibil cu piața internă.

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 108 alineatul (1) TFUE

În sfârșit, reclamantele susțin că, adoptând decizia contestată în cadrul unei proceduri privind ajutoare noi, pârâta a încălcat principiul securității juridice și articolul 108 alineatul (1) TFUE. Dat fiind că pârâta a aprobat reglementarea anterioară Legii EEG 2012, ar fi trebuit să adopte o decizie în cadrul unei proceduri privind un ajutor existent, iar nu în cadrul unei proceduri privind ajutoare noi.

Acțiune introdusă la 2 martie 2015 – International Management Group/Comisia

(Cauza T-110/15)

(2015/C 138/84)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: International Management Group (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: M. Burgstaller, solicitor, și E. Wright, barrister)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei THOR/C4/LL/el/(S)(2015)4287 a Oficiului European de Luptă Antifraudă (OLAF) din 6 februarie 2015 prin care s-a refuzat accesul la anumite documente în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei, și
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea de către pârâtă a obligației de motivare atunci când a refuzat să acorde acces la documentele solicitate, în temeiul unei prezumții generale de aplicabilitate a protecției obiectivelor inerente activităților de inspecție, de anchetă și de audit.
2. Al doilea motiv întemeiat pe faptul că un interes public superior justifică divulgarea conținutului documentelor.
3. Al treilea motiv întemeiat pe faptul că pârâtul a omis să explice motivul pentru care protecția vieții private și a integrității persoanei nu permite accesul parțial la documentele solicitate.
4. Al patrulea motiv întemeiat pe încălcarea de către pârâtă a dreptului reclamantei la bună administrare.

Acțiune introdusă la 6 martie 2015 – Proforec/Comisia

(Cauza T-120/15)

(2015/C 138/85)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Proforec Srl (Recco, Italia) (reprezentanți: G. Durazzo, M. Mencoboni și G. Pescatore, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea Regulamentului (UE) 2015/39 al Comisiei Europene din 13 ianuarie 2015 pentru motivele cuprinse în cererea introductivă, la care se face trimitere integral;
- ca urmare a anulării, adoptarea tuturor actelor și a măsurilor necesare pentru radierea înregistrării indicației geografice protejate „Focaccia di Recco col formaggio” din Registrul denumirilor de origine protejate și al indicațiilor geografice protejate;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentei proceduri sau, în ipoteza respingerii prezentei cereri, compensarea cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Potrivit reclamantei, regulamentul de punere în aplicare atacat o împiedică să continue comercializarea propriului produs pentru care este titulara unor mărci înregistrate cu mult timp înainte de data depunerii la Comisie a solicitării de protecție, deși este cert și necontestat că reclamanta comercializează legal propriul produs în Uniunea Europeană din 2006, prin urmare de mai mult de cinci ani.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea articolului 15 din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 noiembrie 2012 privind sistemele din domeniul calității produselor agricole și alimentare (JO L 343, p. 1).
 - Se arată în această privință că intrarea în vigoare a regulamentului atacat nu prevede o perioadă tranzitorie pentru a permite eliminarea stocurilor și a ambalajelor.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe contradicția dintre considerentele (5), (6) și (7) ale regulamentului atacat.
 - Reclamanta invocă în această privință contradicția dintre considerentele (5) și (6), pe de o parte, și considerentul (7), pe de altă parte, și protecția ilicită a unei denumiri a cărei înregistrare nu a fost solicitată, care este de natură să creeze confuzie cu privire la indicația geografică a ingredientului principal.
3. Al treilea motiv întemeiat pe interpretarea eronată și abuzivă a faptelor de către Comisie
 - Se afirmă în această privință că considerentul (9) se referă la o pretinsă periclitate a produselor existente, negând această periclitate. Această periclitate nu ar fi un prejudiciu pretins, ci real, iar pretențiile grupului care a formulat solicitarea reprezintă un comportament anticoncurențial de natură să prejudicieze în mod nelegitim concurenții existenți pe piață, lezând drepturile dobândite ale acestora, prin intermediul abuzului de putere săvârșit de Comisie.
4. Al patrulea motiv întemeiat pe decăderea din protecția provizorie
 - Reclamanta afirmă în această privință că considerentul (10) al regulamentului atacat conține o expunere eronată a faptelor, în măsura în care protecția tranzitorie națională în Italia a devenit caducă ca urmare a neadoptării planului de autocontrol în caietul de sarcini al producției.
5. Al cincilea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 7 litera (e) din Regulamentul nr. 1151/2012
 - Reclamanta arată în această privință că regulamentul atacat, prin faptul că interzice congelarea și metodele de conservare, legalizează comportamentele ilegale ale grupului care a formulat solicitarea, contrare dreptului Uniunii și liberei circulații a bunurilor și serviciilor, consecința fiind o denaturare de către Comisie a sferei de aplicare efective a caietului de sarcini în considerentele (11) și (12), încălcându-se astfel în mod vădit Regulamentul nr. 1151/2012.

Ordonanța Tribunalului din 2 martie 2015 – Watch TV/Consiliul

(Cauza T-639/13) ⁽¹⁾

(2015/C 138/86)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei a șasea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 45, 15.2.2014.

Ordonanța Tribunalului din 4 martie 2015 – Messi Cuccittini/OAPI – Pires Freitas Campos (LEO)

(Cauza T-459/14) ⁽¹⁾

(2015/C 138/87)

Limba de procedură: spaniola

Președintele Camerei a cincea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 329, 22.9.2014.

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO